ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ
ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἐν Ἀθήναις τῇ 28 Ἰουλίου **1956**	**ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ**	Ἀριθμὸς φύλλου **167**

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΝΟΜΟΙ

Ν. 3511. Περὶ ἱδρύσεως Γερμανικοῦ νηπιαγωγείου, δημοτικοῦ σχολείου καὶ γυμνασίου ἐν Ἀθήναις καὶ ἐν Θεσσαλονίκῃ. 1

ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

Περὶ καταργήσεως τοῦ Σταθμοῦ Χωροφυλακῆς Ναυπάκτου καὶ ἱδρύσεως ἀντ' αὐτοῦ Ἀστυνομικοῦ Τμήματος Ναυπάκτου. 2

Περὶ κυρώσεως τοῦ κανονισμοῦ πειθαρχίας ἐν τῇ Χωροφυλακῇ. 3

Ἀποφάσεις

Περὶ ἐκδόσεως ἐγγυητικῶν ἐπιστολῶν ὑπὸ τῶν Τραπεζῶν. 4

Περὶ ἀνανεώσεως ἀδειῶν λειτουργίας Ὑποκαταστημάτων Τραπεζῶν.. 5

ΔΙΟΡΘΩΣΕΙΣ ΗΜΑΡΤΗΜΕΝΩΝ

Περὶ διορθώσεως ἡμαρτημένων εἰς τὸ ἀπὸ 25.6.1956 Β. Δ. «περὶ κυρώσεως τοῦ Κανονισμοῦ Στρατολογίας Χωροφυλακῆς»... 6

ΝΟΜΟΙ

(1)

ΝΟΜΟΣ ὑπ' ἀριθ. 3511.

Περὶ ἱδρύσεως Γερμανικοῦ Νηπιαγωγείου, Δημοτικοῦ Σχολείου καὶ Γυμνασίου ἐν Ἀθήναις καὶ ἐν Θεσσαλονίκῃ.

ΠΑΥΛΟΣ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς, ἀποφασίζομεν καὶ διατάσσομεν :

Ἄρθρον μόνον.

Ἐπιτρέπεται ἡ ἵδρυσις ἐν Ἀθήναις καὶ ἐν Θεσσαλονίκῃ καὶ συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ Νόμου 4862)31 Γερμανικοῦ Νηπιαγωγείου, Δημοτικοῦ Σχολείου καὶ πλήρους Γυμνασίου, ἰσοτίμων πρὸς τὰ ἐν τῷ Κράτει λειτουργοῦντα Ἰδιωτικὰ Σχολεῖα, ἐπ' ὀνόματι τοῦ Συλλόγου Γερμανικῆς Σχολῆς Ἀθηνῶν.

Ὁ παρὼν Νόμος ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθείς, δημοσιευθήτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Κερκύρᾳ τῇ 15 Ἰουλίου 1956

ΠΑΥΛΟΣ

Β.

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΕΘΝ. ΠΑΙΔΕΙΑΣ & ΘΡΗΣΚ)ΤΩΝ ΥΠΟΥΡΓΟΣ

Π. ΑΕΒΑΝΤΗΣ

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 27 Ἰουλίου 1956

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ

Κ. ΠΑΠΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ

ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

(2)

Περὶ καταργήσεως τοῦ Σταθμοῦ Χωρ)κῆς Ναυπάκτου καὶ ἱδρύσεως ἀντ' αὐτοῦ Ἀστυνομικοῦ Τμήματος Ναυπάκτου.

ΠΑΥΛΟΣ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὰς διατάξεις 1) τοῦ ἄρθρου 2 παρ. 4 τοῦ Ν. Δ)τος 3365)55 «περὶ Κώδικος τοῦ Σώματος Ἑλληνικῆς Βασ)κῆς Χωρ)κῆς» καὶ 2) τοῦ Α. Ν. 1671)1951 «περὶ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου καὶ Ὑπουργείων», ὡς ἐτροποποιήθη καὶ συνεπληρώθη διὰ τοῦ Νόμου 3076)1954, πρότασιν τοῦ Ἀρχηγοῦ Βασιλικῆς Χωροφυλακῆς, προτάσει καὶ τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑφυπουργοῦ, μετὰ γνώμην τοῦ Συμβουλίου Ἐπικρατείας, διατυπωθεῖσαν ἐν τῇ ὑπ' ἀριθ. 816)55, πράξει αὐτοῦ, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν:

Ἄρθρον 1.

Καταργεῖται ὁ Σταθμὸς Χωρ)κῆς Ναυπάκτου καὶ ἀντ' αὐτοῦ ἱδρύεται Ἀστυνομικὸν Τμῆμα Ναυπάκτου, ὑπαγόμενον εἰς τὴν Ὑποδιοίκησιν Χωρ)κῆς Ναυπακτίας τῆς Διοικήσεως Χωρ)κῆς Αἰτωλίας, μὲ ἕδραν τὴν πόλιν τῆς Ναυπάκτου καὶ ἐδαφικὴν περιφέρειαν τὴν τοῦ καταργουμένου Σταθμοῦ Χωρ)κῆς Ναυπάκτου.

Ἡ δύναμις τοῦ Τμήματος τούτου, λαμβανομένη ἐκ τῆς ὑφισταμένης ὀργανικῆς τοιαύτης τοῦ Σώματος, καθορίζεται εἰς ἕνα Ὑπομοίραρχον, ἕνα Ἀνθ)ρχον, ἕνα Ἐνωμ)ρχην, δύο Ὑπενωμ)ρχας καὶ δέκα πέντε Χωροφύλακας.

Ἄρθρον 2.

Εἰς τὸν αὐτὸν ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑφυπουργὸν ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 23 Δεκεμβρίου 1955

ΠΑΥΛΟΣ

Β.

Ο ΕΠΙ ΤΩΝ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ ΥΦΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΕΥΑΓΓ. ΚΑΛΑΝΤΖΗΣ

(3)

Περὶ κυρώσεως τοῦ Κανονισμοῦ Πειθαρχίας ἐν τῇ Χωροφυλακῇ.

ΠΑΥΛΟΣ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψιν : 1) τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 255 τοῦ Ν. Διατάγματος 3365)1955 «περὶ Κώδικος τοῦ Σώματος τῆς Ἑλληνικῆς Βασιλικῆς Χωροφυλακῆς», ἐν συνδυασμῷ πρὸς τὰς τοιαύτας τῶν ἄρθρων 224 παρ. 7, 225 παρ. 3 καὶ 248 παρ. 3 τοῦ αὐτοῦ Ν. Διατάγματος, 2) τὰς δια-

τάξεις τοῦ Α. Ν. 1671)1951 «περὶ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου καὶ Ὑπουργείων», ὡς συνεπληρώθη διὰ τοῦ Νόμου 3076) 1954, 3) τὴν ὑπ' ἀριθ. 92138 ἀπὸ 16.12.1954 ἀπόφασιν τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐσωτερικῶν «περὶ ἀναθέσεως ἀσκήσεως ἁρμοδιοτήτων τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐσωτερικῶν εἰς τὸν Ὑφυπουργὸν Ἐσωτερικῶν», δημοσιευθεῖσαν εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 250 Φ.Ε.Κ. (τεῦχος Δεύτερον) τῆς 16.12.1954 καὶ 4) τὴν ὑπ' ἀριθ. 346)56 Γνωμοδότησιν τοῦ Συμβουλίου Ἐπικρατείας.

Προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑφυπουργοῦ, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν :

Κυροῦμεν τὸν ὑπὸ ἡμερομηνίαν 6ης Ἰουνίου 1956 Κανονισμὸν Πειθαρχίας ἐν τῇ Χωροφυλακῇ, ἀποτελούμενον ἀπὸ πεντήκοντα ἐννέα (59) ἄρθρα.

Πᾶσα μέχρι τοῦδε ἰσχύουσα διάταξις, ἀντιβαίνουσα εἰς τοῦτον καταργεῖται.

Εἰς τὸν αὐτὸν ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑφυπουργὸν ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 15 Ἰουλίου 1956

ΠΑΥΛΟΣ

Β.

Ο ΕΠΙ ΤΩΝ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ ΥΦΥΠΟΥΡΓΟΣ

Ν. ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ
ΠΕΙΘΑΡΧΙΑΣ ΕΝ ΤΗ ΧΩΡΟΦΥΛΑΚΗ
ΜΕΡΟΣ Α'.
ΠΕΙΘΑΡΧΙΚΑΙ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ
Ἄρθρον 1.
Γενικὰ

1. Ὑπακοὴν ὀφείλει ὁ κατώτερος πρὸς πάντα ἀνώτερόν του εἰς πᾶν ὅ,τι ἀφορᾷ εἰς τὴν ἐφαρμογὴν τῶν Νόμων καὶ τῶν διατάξεων ἐν γένει τῆς ὑπηρεσίας.

Ἡ ἐνσυνείδητος αὕτη ὑποχρέωσις ὑπακοῆς συνιστᾷ τὴν ἔννοιαν τῆς πειθαρχίας.

2. Πᾶς κατώτερος ἀποδίδων σεβασμὸν καὶ ὑπακοὴν εἰς πάντα ἀνώτερόν του, διατασσόμενος ὑπ' αὐτοῦ εἰς πᾶν ὅ,τι ἀφορᾷ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν Νόμων καὶ τῶν διατάξεων ἐν γένει τῆς ὑπηρεσίας, ὀφείλει νὰ ἐκτελῇ ἐπακριβῶς καὶ πλήρως τὰ διατασσόμενα, ἄνευ ἀντιλογίας, δισταγμοῦ ἢ γογγισμοῦ, διότι ὁ μὲν διατάσσων ἀνώτερος εἶναι ὑπόλογος, ὁ δὲ διατασσόμενος δὲν δύναται νὰ ἀποφύγῃ ἀτιμωρητὶ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς δοθείσης αὐτῷ διαταγῆς, οὐδὲ τὰ παράπονα αὐτοῦ δύνανται νὰ τύχωσιν ἀκροάσεως, ἐὰν προηγουμένως δὲν ὑπακούσῃ. Ὑπακούσας δύναται νὰ παραπονεθῇ, ἐὰν νομίζῃ ἑαυτὸν ὑπωσδήποτε ἠδικημένον διὰ τῆς δοθείσης αὐτῷ διαταγῆς.

3. Πᾶς ἀνώτερος ὀφείλει νὰ διατάσσῃ πάντοτε ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ καθήκοντος, τῶν ὅρων τῆς ὑπηρεσίας καὶ τοῦ δικαίου. Αἱ ἐκδιδόμεναι διαταγαὶ δέον νὰ εἶναι σαφεῖς, ὁριστικαὶ καὶ νόμιμοι καὶ νὰ ἐκφράζωνται μετ' εὐπρεπείας καὶ σοβαρότητος.

4. Πᾶς ἀνώτερος ὀφείλει νὰ φέρηται ἀξιοπρεπῶς πρὸς τοὺς κατωτέρους του, ἀποφεύγων τὴν στενὴν οἰκειότητα, ἀλλὰ μὴ καταλήγων εἰς τὴν ἀφαιροῦσαν πᾶσαν ἐμπιστοσύνην αὐστηρὰν σοβαρότητα.

Ὁ ἀνώτερος ὀφείλει νὰ τιμᾷ τὸν κατώτερον του. Πᾶς τρόπος καταφρονητικός, πᾶς λόγος ἢ σχῆμα ὑβριστικόν, ἀπαγορεύεται. Ἂν ὅμως οὗτος ὑποπέσῃ εἰς τὸ ἄτοπον τῶν ἀπρεπῶν φράσεων ἢ σχημάτων, ὁ κατώτερος ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ παραπονεθῇ, χωρὶς ὅμως νὰ ἐκφέρῃ παρατηρήσεις.

5. Ἡ πειθαρχία ἀποτελεῖ τὴν πρώτην ἀρετὴν τῆς Β. Χωροφυλακῆς καὶ τὸ πρῶτον καθῆκον παντὸς ὀργάνου αὐτῆς οἱουδήποτε βαθμοῦ.

Ἡ πειθαρχία εἶναι ὁ συνεκτικὸς δεσμὸς τῆς Β. Χωροφυλακῆς. Κατανεμαμένη αὕτη, ὡς ἐκ τῆς φύσεως τῆς ὑπηρεσίας της, εἰς πάντα τὰ σημεῖα τοῦ Κράτους, δὲν θὰ ἠδύνατο νὰ ὑπάρξῃ ἐὰν δὲν εὑρίσκεν ἐν τῇ διηνεκεῖ ἀμίλλῃ, ἐν τῇ προθύμῳ καὶ ἀμέσῳ ὑπακοῇ, ἐν τῇ στενῇ ἑνώσει, ἐν τῇ ἀμοιβαίᾳ ἐκτιμήσει καὶ σεβασμῷ, ἐν τῇ ἀπεριορίστῳ ἀγάπῃ τῆς τάξεως, τὴν ταὐτότητα τῶν αἰσθημάτων καὶ τὸ στρατιωτικὸν πνεῦμα, ὅπερ δέον πάντοτε νὰ συνέχῃ ἠθικῶς ἡνωμένους τοὺς ἄνδρας τῆς Β. Χωροφυλακῆς.

Ὡς ἐκ τῆς σπουδαιότητος καὶ λεπτότητος τῆς ὑπηρεσίας τῆς Β. Χωροφυλακῆς καὶ τῆς κατανομῆς ὀργανικῶς τῆς δυνάμεώς της, δέον ἕκαστον μέλος αὐτῆς νὰ ἔχῃ πλήρη τὴν εὐθύνην τῶν πράξεών του ἔν τε τῇ ὑπηρεσίᾳ καὶ ἐκτὸς αὐτῆς.

6. Οὐδὲν παράπτωμα πρέπει νὰ παρέρχηται ἄνευ ἐλέγχου, οἱ δὲ ἀνώτεροι ὀφείλουσι νὰ ἔχωσιν ὑπ' ὄψιν ὅτι πᾶν τοιοῦτον ἐξακριβούμενον, πρέπει νὰ ἐλέγχηται προσηκόντως καὶ ἀναλόγως τῆς φύσεως αὐτοῦ καὶ τῶν συμπαρομαρτούντων περιστατικῶν, διότι ἡ ἔλλειψις ἐλέγχου τῶν παραπτωμάτων, ἅτινα ἤθελον περιέλθει εἰς γνῶσιν των ἀποτελεῖ πλῆγμα κατὰ τῆς βάσεως τῆς πειθαρχίας, δεινότερον ἔστιν ὅτε καὶ αὐτοῦ τοῦ παραπτώματος.

Ἡ λειτουργία, ἡ λεπτότης καὶ ἡ σπουδαιότης τῆς εἰδικῆς ὑπηρεσίας τῆς Β. Χωροφυλακῆς ἐπιβάλλουσι μείζονα ἀτομικὴν εὐθύνην.

Παραπτώματά τινα ἅτινα ἀπὸ γενικῆς ἀπόψεως ἐξεταζόμενα δύνανται νὰ θεωρηθῶσι νέλαφρά, δέον νὰ ἐλέγχωνται προσηκόντως, ἐνῷ τοὐναντίον εἶναι ἀνάγκη εἰς ἄλλα νὰ λαμβάνωνται ὑπ' ὄψιν ἐλαφρυντικαὶ περιπτώσεις κατὰ τὴν κρίσιν καὶ τὸν ἔλεγχον αὐτῶν.

Εἶναι καθῆκον παντὸς ἀνωτέρου νὰ ἔχῃ, μέχρις ἀποδείξεως τοῦ ἐναντίου, τὴν πεποίθησιν ὅτι ὑφιστάμενοί του ἐκπληροῦσι πιστῶς τὰ καθήκοντά των, οὐχὶ ἐκ προκαταλήψεως τιμωρίας ἢ ἐπὶ προσδοκίᾳ ἀμοιβῆς, ἀλλ' ἐξ ἀφοσιώσεως αὐτῶν πρὸς ταῦτα. Ἡ προληπτικὴ συνεπῶς δρᾶσις τοῦ ἀνωτέρου πρὸς τοὺς κατωτέρους του δέον νὰ ἐκδηλῶται δι' ἀγρύπνου καὶ ἀδιαλείπτου μερίμνης πρὸς αὐτούς, διὰ παραινέσεων καὶ συστάσεων, δι' ὁδηγιῶν καὶ σαφῶν καὶ ἀκριβῶν διαταγῶν, ἐν αἷς νὰ μὴ περιέχηται ἡ ἐλαχίστη ἀμφιβολία. Οὕτως ἐνεργῶν πᾶς ἀνώτερος, παρέχει πειστικὰς ἀποδείξεις, ὅτι καλῶς συναισθάνεται ὅτι τὸ πρώτιστον καθῆκον του δὲν συνίσταται εἰς τὴν τιμωρίαν τῶν παραπτωμάτων, ἀλλ' εἰς τὴν πρόληψιν αὐτῶν.

Εἶναι ὑγιὴς ἀρχὴ καὶ ἐπιβάλλεται νὰ ἀπέχῃ ὁ ἀνώτερος νὰ προεξαγγέλῃ τιμωρίας, νὰ καθιστᾷ ὑπεύθυνον ὑφιστάμενον δι' ἐνδεχομένας μελλούσας αὐτοῦ παραλείψεις καὶ ν' ἀπειλῇ ὁπωσδήποτε διὰ τῆς αὐστηρότητος τῆς πειθαρχίας.

Ἡ ἀπειλὴ μειοῖ τὴν πειθαρχικὴν ἐξουσίαν καὶ τὸ γόητρον τοῦ ἀνωτέρου, ἐπιδρᾷ δυσμενῶς ἐπὶ τῆς ἀγαθῆς θελήσεως τῶν καλῶν ὑφισταμένων καὶ διεγείρει κατὰ τοῦ ἀπειλοῦντος τὰς κακοβούλους προθέσεις τῶν κακῶν τοιούτων.

Πᾶς τις εἶναι ἀτομικῶς ὑπεύθυνος διὰ τὰς ἰδίας πράξεις.

Δὲν ἐπιτρέπεται συνεπῶς ἡ ἀναζήτησις εὐθύνης καὶ κατὰ τοῦ ἀμέσως ἔτι ἀνωτέρου.

Ἡ διὰ παντὸς τρόπου προσπάθεια ἐπιρρίψεως εὐθύνης κατ' ἀνωτέρου διὰ παράλειψιν ὑφισταμένου του εἶναι ἐπιβλαβής, ὡς ὑπονομεύουσα τὴν πειθαρχίαν.

7. Τρεῖς ὅροι δέον νὰ συντρέχωσι διὰ νὰ ὑπάρχῃ πειθαρχικὴ εὐθύνη :

α) Ζημία καὶ κατὰ τῶν κανόνων ἔτι τῆς πειθαρχίας, ἐπελθοῦσα ἐκ τῆς παραλείψεως.

β) Τὸ δυνατὸν τοῦ προϊδεῖν αὐτήν, καὶ

γ) Ἡ ἔλλειψις τῆς προσηκούσης προσοχῆς πρὸς πρόληψιν ταύτης.

Ὅταν οἱ τρεῖς οὗτοι ὅροι δὲν ὑπάρχωσι σαφῶς ἐν τῷ παραπτώματι, ἐνδείκνυται οὐχὶ ἡ τιμωρία, ἀλλ' ἡ πατρικὴ ἐπανορθωτικὴ διδασκαλία καὶ αἱ συστάσεις.

8. Ὁ κρίνων καὶ τιμωρῶν παράπτωμα ὀφείλῃ ν' ἀναφέρῃ τὰ γεγονότα ἐν πάσῃ ἀκριβείᾳ. Ὁ παραμορφῶν ταῦτα, ἵνα ἀποφύγῃ ἐνδεχομένην παρατήρησιν τῶν ἀνωτέρων του, παραβιάζει στοιχειώδη ἀρχὴν τοῦ δικαίου καὶ ὑπέχει βαρεῖαν εὐθύνην.

9. Ὁ ἀνώτερος ὀφείλει νὰ προσφεύγῃ εἰς τὰς ποινὰς μόνον μετὰ τὴν ἐξάντλησιν πάντων τῶν εἰς τὴν διάθεσιν αὐτοῦ ἠθικῶν μέσων διὰ νὰ ἐπιβραδυνθῇ, ὅσον ἔνεστι πλειότερον, ἡ ἐπιβολὴ τῆς πρώτης ποινῆς, ὡς ἐχούσης σπουδαιοτάτην παλλάκις ἐπίδρασιν καὶ σημασίαν ἐφ' ὅλου τοῦ ὑπηρεσιακοῦ βίου τοῦ τιμωρηθέντος, καθόσον ἡ πρὸ τῆς ἐκμαθήσεως τελείως τῶν καθηκόντων καὶ τῶν ἀπαιτήσεών τῆς πειθαρχίας ποινὴ ἔχει ὡς συνέπειαν τὴν ἀποθάρρυνσιν αὐτοῦ καὶ τὴν μόρφωσιν πλημμελοῦς ἰδέας ἐπὶ τῆς στρατιωτικῆς πειθαρχίας.

Ὁ ἐπιβάλλων ποινὴν ἀνώτερος ὀφείλει νὰ ἀπέχῃ πάσης ἐκφράσεως καὶ τρόπου ὑβριστικοῦ καὶ ὀργίλου, ν' ἀποδεικνύῃ δὲ τοῦτο διὰ τῆς ἠρέμου συμπεριφορᾶς καὶ στάσεώς του, ὡς γνώμονα μὲν τῶν ἐνεργειῶν του ἔχων μόνον τὴν συναίσθησιν τοῦ καθήκοντος, ὡς σκοπὸν δὲ τὴν διόρθωσιν τοῦ πταίστου καὶ τὸν παραδειγματισμὸν τῶν ἄλλων.

Εἰς τελεσθὲν παράπτωμα ἐξετάζεται πρὸ παντὸς ἐὰν ὑπάρχῃ ἢ μὴ πρόθεσις καὶ διὰ τοῦτο, πρὸ πάσης ποινῆς, καλεῖται ὁ διαπράξας αὐτὸ εἰς ἀπολογίαν.

Ὁ ἁρμόδιος νὰ ὁρίσῃ τὴν διάρκειαν καὶ τὸ εἶδος τῆς ποινῆς ἀνώτερος ὀφείλει νὰ ζητῇ παρὰ τοῦ ἀνανεγκόντος τὸ παράπτωμα πάσας τὰς ἀπαιτουμένας τυχὸν διασαφήσεις, διὰ νὰ συνηθῇ νὰ μορφώσῃ πεποίθησιν, ἐὰν δὲ καὶ μετὰ τοῦτο ἤθελον ἐγερθῇ ἀμφιβολίαι, ὑποχρεοῦται νὰ προσκαλῇ τὸν τιμωρηθέντα πρὸς ἐξέτασιν ἢ νὰ διατάσσῃ, ἐφ' ὅσον εἶναι δυνατόν, ἀξιωματικὸν ἀνώτερον τοῦ τιμωρηθέντος, ἀνήκοντα ὅμως εἰς τὴν αὐτὴν Διοίκησιν, νὰ τὸν ἐξετάσῃ. Πλὴν τούτου ὀφείλει νὰ λαμβάνῃ ὑπ' ὄψιν, κατὰ τὴν ἐπιμέτρησιν τῆς ποινῆς, πᾶσαν ἐλαφρυντικὴν περίπτωσιν, τὴν προγενεστέραν διαγωγήν, τὸν χαρακτῆρα, τὸν βαθμὸν τῆς πνευματικῆς ἀναπτύξεως τοῦ πταίστου καὶ τὴν γνῶσιν, ἣν οὗτος ἠδύνατο νὰ ἔχῃ, ἐπὶ τῶν κανόνων τῆς πειθαρχίας, ἕνεκα τοῦ βαθμοῦ του καὶ τῆς ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ ἀρχαιότητός του.

10. Πᾶς βαθμοφόρος τῆς Β. Χωροφυλακῆς ἐκπληρῶν προσωρινῶς καθήκοντα ἀνώτερα τοῦ βαθμοῦ ὃν κέκτηται, περιβάλλεται ἀπέναντι τῶν ὑπὸ τὰς διαταγάς του μὲ πάντα τὰ δικαιώματα καὶ ὑπέχει πλήρη εὐθύνην τοῦ πραγματικοῦ ἀνωτέρου, ὃν ἀναπληροῖ, πλὴν τῶν ὑπὸ τοῦ Κώδικος τοῦ Σώματος τῆς Ἑλληνικῆς Βασιλικῆς Χωροφυλακῆς καὶ τῶν Κανονισμῶν προβλεπομένων περιορισμῶν.

Ἄρθρον 2.

Συντηρητικὰ μέσα τῆς πειθαρχίας

1. Ἡ δικαιοσύνη, ἡ ἀπροσωπολημψία, ἡ ἐμμονὴ εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν διαταγῶν καὶ ὁ ἔλεγχος παντὸς ἐκτρεπομένου τῆς ὁδοῦ τῆς τιμῆς, τῆς τάξεως καὶ τοῦ καθήκοντος, εἶναι τὰ πρὸς συντήρησιν τῆς πειθαρχίας μέσα.

2. Αἱ παρεκτροπαὶ πρέπει νὰ προλαμβάνωνται ἐν τῇ πρώτῃ καὶ ἀρχικῇ αὐτῶν ἐμφανίσει. Διὰ νὰ συνηθῇ δέ τις νὰ ἐπιτύχῃ τοῦτο ὀφείλει νὰ περιστείλῃ παντὶ σθένει τὰς ροπάς καὶ τὰ ἐλαττώματα, ἅτινα καθιστῶσι τὸ ὄργανον τῆς Β. Χωροφυλακῆς ἀσεβὲς πρὸς τοὺς Νόμους καὶ τὴν πειθαρχίαν.

Ἄρθρον 3.

Σκοπὸς πειθαρχικῆς ποινῆς

Σκοπὸς τῆς πειθαρχικῆς ποινῆς εἶναι ἡ συντήρησις τῆς πειθαρχίας. Δι' αὐτῆς δὲν ἐπιδιώκεται μόνον ὁ κολασμὸς τοῦ διαπραχθέντος ἀδικήματος, ἀλλὰ καὶ ἡ βελτίωσις τῆς διαγωγῆς καὶ τοῦ χαρακτῆρος τοῦ πταίστου, ὁ φρονιματισμὸς τῶν συναδέλφων του καὶ ἡ ἐξασφάλισις ἐν γένει τῆς εὐρύθμου λειτουργίας τῆς ὑπηρεσίας.

Ἄρθρον 4.

Πειθαρχικαὶ ποιναί

1. Τὸ εἶδος καὶ ἡ διάρκεια τῶν ἐπιβαλλομένων εἰς τοὺς Ἀξιωματικούς, Ἀνθυπασπιστάς, Ὑπαξιωματικοὺς καὶ Χωροφύλακας πειθαρχικῶν ποινῶν ὁρίζονται ὑπὸ τοῦ Κώδικος Β. Χωροφυλακῆς.

2. Ἅπασαι αἱ πειθαρχικαὶ ποιναὶ καταχωρίζονται εἰς τὰ ἀτομικὰ ἔγγραφα τῶν τιμωρουμένων πλὴν τῆς ἐπιπλήξεως μὴ ἐγγραπτέας καὶ παρατηρήσεως μὴ ἐγγραπτέας.

3. Αἱ πειθαρχικαὶ ποιναὶ τῆς ἐπιπλήξεως μὴ ἐγγραπτέας, ἐπιπλήξεως ἐγγραπτέας, ἁπλῆς κρατήσεως, αὐστηρᾶς κρατήσεως, παρατηρήσεως, περιορισμοῦ, ἁπλῆς φυλακίσεως καὶ αὐστηρᾶς φυλακίσεως καλοῦνται κατώτεραι πειθαρχικαὶ ποιναί, αἱ δὲ τοιαῦται τῆς ἀργίας διὰ προσκαίρου παύσεως, ἀργίας δι' ἀπολύσεως, ἀποτάξεως, ἀπολύσεως, ἐκπτώσεως καὶ ἀποβολῆς, ἀνώτεραι πειθαρχικαὶ ποιναί.

4. Ἐκ τῶν ποινῶν τούτων ἡ ἀργία διὰ προσκαίρου παύσεως, ἡ ἀργία δι' ἀπολύσεως Ἀξιωματικῶν καὶ Ἀνθυπασπιστῶν καὶ ἡ ἁπλῆ καὶ αὐστηρὰ φυλάκισις τῶν Ὑπαξιωματικῶν καὶ Χωροφυλάκων ἔχουσι καὶ τὰς ὑπὸ τῶν εἰδικῶν διατάξεων τοῦ Κώδικος Β. Χωροφυλακῆς προβλεπομένας διοικητικὰς καὶ οἰκονομικὰς συνεπείας.

5. Αἱ πειθαρχικαὶ ποιναὶ τῶν ἀνδρῶν Χωροφυλακῆς καὶ αἱ αἰτιολογίαι αὐτῶν ἀποτελοῦσιν ὑπηρεσιακὸν ἀπόρρητον καὶ δὲν δύναται νὰ λάβωσι γνῶσιν τρίτοι, εἰμὴ μόνον τὸ Συμβούλιον Ἐπικρατείας.

Ἄρθρον 5.

Παραγραφὴ πειθαρχικῶν ἀδικημάτων — Διακοπή.

1. Τὰ τῆς παραγραφῆς τῶν πειθαρχικῶν ἀδικημάτων ὁρίζονται ὑπὸ τοῦ Κώδικος Β. Χωροφυλακῆς.

2. Αἱ διὰ τὴν βεβαίωσιν καὶ ἐκτίμησιν τῶν πειθαρχικῶν ἀδικημάτων ἐνεργούμεναι πράξεις (ἀναφορὰ ἀδικήματος, ἔγγραφος διοικητικὴ ἐξέτασις, ἀπολογία ὑπαιτίων κλπ.) διακόπτουσι τὴν παραγραφήν, ὁ χρόνος ὅμως τῆς παραγραφῆς δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ τὰ ἓξ (6) ἐν συνόλῳ ἔτη διὰ τὰ ἀδικήματα τὰ ἐπισύροντα ἀνωτέρας πειθαρχικὰς ποινὰς καὶ τοὺς δέκα ὀκτὼ (18) μῆνας διὰ τὰ ἐπισύροντα κατωτέρας πειθαρχικὰς ποινὰς τοιαῦτα, ἀπὸ τῆς χρονολογίας τελέσεως μέχρι τῆς ἐκδόσεως τῆς τελικῆς ἀποφάσεως.

Κατώτεραι πειθαρχικαὶ ποιναὶ Ἀξιωματικῶν καὶ Ἀνθυπασπιστῶν.

Ἄρθρον 6.

Ἐ π ί π λ η ξ ι ς

1. Ὁ δι' ἐπιπλήξεως τιμωρῶν περιορίζεται εἰς τὴν παρατήρησιν τοῦ ὑπαιτίου.

2. Ἡ ποινὴ αὕτη ἐπιβάλλεται δι' ἐλαφροτάτας παραλείψεις, δι' ἃς κρίνεται ὅτι δὲν εἶναι ἀναγκαία ἡ ἐπιβολὴ βαρυτέρας πειθαρχικῆς ποινῆς, ὡς ἐκ τῆς φύσεως τοῦ παραπτώματος, τῶν συνθηκῶν ὑφ' ἃς ἐτελέσθη, τοῦ χαρακτῆρος καὶ τῆς διαγωγῆς τοῦ πταίσαντος.

Ἄρθρον 7.

Ἁπλῆ κράτησις.

1. Ὁ δι' ἁπλῆς κρατήσεως τιμωρούμενος ὑφίσταται περιορισμὸν τῆς προσωπικῆς αὐτοῦ ἐλευθερίας, κατὰ τὰ εἰδικώτερον ἐν ἄρθρῳ 32 τοῦ παρόντος ὁριζόμενα.

2. Ἡ ποινὴ αὕτη ἐπιβάλλεται δι' ἀμέλειαν ἢ ἐλαφρὰ παραπτώματα, καθ' ὑποτροπὴν δι' ὑπηρεσιακὰς παραλείψεις.

Ἄρθρον 8.

Αὐστηρὰ κράτησις.

1. Ὁ δι' αὐστηρᾶς κρατήσεως τιμωρούμενος ὑφίσταται μείζονα ἢ ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ περιορισμὸν τῆς προσωπικῆς αὐτοῦ ἐλευθερίας, κατὰ τὰ εἰδικώτερον ἐν ἄρθρῳ 33 τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ ὁριζόμενα.

2. Ἡ ποινὴ αὕτη ἐπιβάλλεται διὰ σοβαρὰ πειθαρχικὰ παραπτώματα περὶ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν καθηκόντων τὴν συμπεριφοράν, τὴν τάξιν ἢ τὴν ἐμφάνισιν καὶ παράστασιν, ὡς καὶ διὰ παραβίασιν ποινῆς ἁπλῆς ἢ αὐστηρᾶς κρατήσεως.

Ἄρθρον 9.

Ἀνώτεραι πειθαρχικαὶ ποιναὶ Ἀξ)κῶν καὶ Ἀνθ)στῶν.

Τὰ τῆς ἐπιβολῆς τῶν ἀνωτέρων πειθαρχικῶν ποινῶν τῶν Ἀξιωματικῶν καὶ Ἀνθυπασπιστῶν, τὰ πειθαρχικὰ ἀδικήματα, δι' ἃ ἐπιβάλλονται αὗται καὶ ἡ διαδικασία ἐπιβολῆς, καθορίζονται ὑπὸ τοῦ Κώδικος Β. Χωροφυλακῆς.

Κατώτεραι πειθαρχικαὶ ποιναὶ Ὑπαξ)κῶν καὶ Χωρ)κων. Πειθαρχικὰ ἀδικήματα τιμωρούμενα δι' αὐτῶν.

Ἄρθρον 10.

Παρατήρησις.

Ὁ διὰ παρατηρήσεως τιμωρῶν περιορίζεται εἰς τὴν ἐπίπληξιν τοῦ ὑπαιτίου.

Ἡ ποινὴ αὕτη ἐπιβάλλεται δι' ἐλαφροτάτας παραλείψεις, δι' ἃς κρίνεται ὅτι δὲν εἶναι ἀναγκαία ἡ ἐπιβολὴ βαρυτέρας ποινῆς, ὡς ἐκ τῆς φύσεως τοῦ παραπτώματος, τῶν συνθηκῶν ὑφ' ἃς ἐτελέσθη, τοῦ χαρακτῆρος καὶ τῆς διαγωγῆς τοῦ πταίσαντος.

Ἄρθρον 11.

Περιορισμός.

1. Ὁ διὰ περιορισμοῦ τιμωρούμενος στερεῖται τῆς προσωπικῆς αὐτοῦ ἐλευθερίας, κατὰ τὰ εἰδικώτερον ἐν ἄρθρῳ 34 τοῦ παρόντος ὁριζόμενα.

2. Ἡ ποινὴ αὕτη ἐπιβάλλεται ἕνεκα τῶν ἑξῆς παραπτωτων:

α) Προσέλευσις μετὰ μικρᾶς βραδύτητος εἰς τὸ ἑσπερινὸν προσκλητήριον.

β) Ἔλλειψις ἐπαρκοῦς μερίμνης περὶ τὴν προσωπικὴν καθαριότητα, τὴν τοῦ ἱματισμοῦ, τοῦ ὁπλισμοῦ καὶ κλινοστρωμνῆς.

γ) Ἀταξία περὶ τὴν στολήν.

δ) Ἀνεπαρκὴς ἐπίβλεψις ἐπὶ τῶν ὑφισταμένων ἢ ἔλλειψις ἐπαρκοῦς μερίμνης ἐπὶ τῆς εὐημερίας αὐτῶν.

ε) Ἐπιπολαιότης κατὰ τὰς ἀνακρίσεις ὀφειλομένη εἰς ἀπερισκεψίαν.

στ) Ἀνακριβὴς δήλωσις (προφορικὴ ἢ ἔγγραφος) ἐκ κακῶς ἐννοουμένης συναδελφότητος.

ζ) Ἀδικαιολόγητος ἀνάκλησις ὑποβολῆς αἰτήσεως.

η) Τὰ ἐν τῷ ἀμέσως ἑπομένῳ ἄρθρῳ ἀναγραφόμενα παραπτώματα, ἐφ' ὅσον συντρέχουσιν ἐλαφρυντικὰ περιστατικά.

Ἄρθρον 12.

Ἁπλῆ φυλάκισις.

1. Ὁ δι' ἁπλῆς φυλακίσεως τιμωρούμενος στερεῖται τῆς προσωπικῆς αὐτοῦ ἐλευθερίας, κατὰ τὰ εἰδικώτερον ἐν τῷ ἄρθρῳ 35 τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ ὁριζόμενα.

2. Ἡ ποινὴ αὕτη ἐπιβάλλεται ἕνεκα τῶν ἑξῆς παραπτωμάτων :

α) Ἐπιπολαιότης κατὰ τὰς ἀνακρίσεις ἢ ἐσφαλμένη ἐξακρίβωσις ὀφειλομένη προφανῶς εἰς ἀμέλειαν καὶ ἡ ἀμέλεια περὶ τὴν διεξαγωγὴν οἱασδήποτε ὑπηρεσίας.

β) Στιγμιαία ἀπομάκρυνσις ἐκ διατεταγμένης ὑπηρεσίας ἢ διακοπὴ αὐτῆς καθ' οἱονδήποτε τρόπον ἄνευ συνεπειῶν, ὡς καὶ ἡ βραδύτης κατὰ τὴν προσέλευσιν εἰς τὸ ἑσπερινὸν προσκλητήριον.

γ) Ἀλλαγὴ ἀδικαιολόγητος τοῦ χαραχθέντος δρομολογίου ἢ ἀδικαιολόγητος ἐπιβράδυνσις τῆς πορείας.

δ) Πρόκλησις δυσμενῶν σχολίων ὀφειλομένων εἰς ὑπερβολικὴν οἰκειότητα μετὰ πολιτῶν.

ε) Ἀδικαιολόγητος ἐκδήλωσις ἀνυπομονησίας διὰ βραδύτητα ἀπαντήσεως εἰς ὑποβληθεῖσαν αἴτησιν.

στ) Ἀδικαιολόγητος βραδύτης περὶ τὴν ὑποβολὴν ἀναφορᾶς παραπτώματος ὑφισταμένου ἢ ἀνακριβὴς ἀναφορὰ παραπτώματος.

ζ) Κάπνισμα εἰς κατωκημένους τόπους, ἐφ' ὅσον ὁ Ὑπαξιωματικὸς ἢ Χωροφύλαξ διατελεῖ ἐν στολῇ.

η) Παραμέλησις καθ' ἕξιν τῆς προσωπικῆς καθαριότητος τοῦ ἱματισμοῦ καὶ ὁπλισμοῦ, ὡς καὶ ἡ χρῆσις εἰδῶν ἱματισμοῦ τύπου ἀντικανονικοῦ ἢ ἀλλοίωσις τοῦ σχήματος αὐτῶν.

θ) Διατήρησις ἐκ λησμοσύνης ὅπλων πλήρων ἐντὸς τῶν θαλάμων.

ι) Παραβίασις ποινῆς περιορισμοῦ.

ια) Ἀδικαιολόγητος παραβίασις ἔλαττον τῶν 24 ὡρῶν ἀδείας.

ιβ) Ἀνάρμοστος συναναστροφὴ καὶ ἀδικαιολόγητος παραμονὴ εἰς ἀπηγορευμένους χώρους.

ιγ) Ἀδιάλλακτος συμπεριφορὰ ἢ χρῆσις τραχέων τρόπων πρὸς οἱονδήποτε καὶ ἰδίᾳ πρὸς τὰς Ἀρχάς.

ιδ) Παρατηρήσεις εἰς τὰς διαταγὰς ἀνωτέρου.

ιε) Μεροληψία πρὸς τοὺς ὑφισταμένους, μὴ δοῦσα ἀφορμὴν εἰς ἄτοπα ἢ παράπονα.

ιστ) Ἀδικαιολόγητος βραδύτης περὶ τὴν διεξαγωγὴν γραφικῆς ὑπηρεσίας ἢ πλημμελὴς σύνταξις ταύτης ἐξ ἀμελείας.

ιζ) Ἐμμονὴ εἰς τὴν ὑποβολὴν παραπόνων κατὰ ποινῆς περιορισμοῦ.

ιη) Ἔριδες μετὰ συναδέλφων συνοδευόμεναι ὑπὸ ὕβρεων, μὴ καταλήξασαι ὅμως εἰς βιαιοπραγίας.

ιθ) Προσποίησις ἀσθενείας.

κ) Παράλειψις ἐξ ἀμελείας ἀπονομῆς τοῦ κεκανονισμένου χαιρετισμοῦ.

κα) Ἐκλιπάρησις συστάσεων.

κβ) Ἀδιαφορία εἰς δίκαια παράπονα πολιτῶν, ἥτις δὲν ἔσχε συνεπείας ἢ δὲν προεκάλεσε παράπονα.

κγ) Παίγνια εἰς δημόσια κέντρα χάριν παιδιᾶς.

κδ) Τὰ ἐν τῷ ἀμέσως ἑπομένῳ ἄρθρῳ διαλαμβανόμενα παραπτώματα, ὅταν συνοδεύωνται ὑπὸ ἐλαφρυντικῶν περιστατικῶν.

κε) Πᾶσα παράβασις ὑποχρεώσεως ἀπορρεούσης ἐκ τῶν Κανονισμῶν τοῦ Σώματος.

Ἄρθρον 13.

Αὐστηρὰ φυλάκισις.

1. Ὁ δι' αὐστηρᾶς φυλακίσεως τιμωρούμενος στερεῖται τῆς προσωπικῆς αὐτοῦ ἐλευθερίας, ἥτις περιορίζεται ἔτι πλέον ἢ διὰ τῆς ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ ποινῆς ἁπλῆς φυλακίσεως, κατὰ τὰ εἰδικώτερον ἐν τῷ ἄρθρῳ 36 ὁριζόμενα.

2. Ἡ ποινὴ αὕτη ἐπιβάλλεται ἕνεκα τῶν ἑξῆς παραπτωμάτων :

α) Παίγνια ἐν γένει ἐπὶ χρήμασιν.

β) Ὀλιγωρία καθ' ἕξιν περὶ τὴν ὑπηρεσίαν. Σοβαρὰ ἐκουσία βραδύτης περὶ τὴν ἐκτέλεσιν ὑπηρεσιακῆς διαταγῆς. Ἐσκεμμένη καὶ παρατεταμένη ἀπομάκρυνσις ἐκ διατεταγμένης ὑπηρεσίας ἄνευ συνεπειῶν, μὴ φέρουσα ποινικὸν χαρακτῆρα.

γ) Μέθη ἐν γένει. Ἐπίμεμπτος διαγωγὴ καθ' ἕξιν πρὸς κακὸν παράδειγμα τῶν ὑφισταμένων.

δ) Αὐθαίρετος χρησιμοποίησις τοῦ καταθέματος τοῦ συσσιτίου.

ε) Παραβίασις ἁπλῆς φυλακίσεως.

στ) Ἀδικαιολόγητος καὶ μετὰ πείσματος ἐπιμονὴ πρὸς ὑποβολὴν αἰτήσεως προηγουμένως ἀπορριφθείσης.

ζ) Ἡ ἐκ προθέσεως ἀπόκρυψις παραπτωμάτων ἢ ἀνακριβὴς τούτων περιγραφή.

η) Κατάχρησις ἐξουσίας, μὴ συνεπαγομένη ποινικὴν δίωξιν.

θ) Ἔλλειψις ἐνεργητικότητος πρὸ σοβαρῶν παραπτωμάτων ὑφισταμένων.

ι) Μεμψιμοιρία κατὰ ληφθείσης διαταγῆς, ἐκδήλωσις πρὸς ἀνώτερον προθέσεως ὑποβολῆς παραπόνων κατὰ δεδομένης διαταγῆς ἢ ὁπωσδήποτε ἐκδήλωσις διαθέσεων δεικνυουσῶν ἔλλειψιν σεβασμοῦ.

ια) Μεροληψία πρὸς ὑφισταμένους προκαλέσασα ἄτοπα ἢ παράπονα.

ιβ) Ἀπόδρασις κρατουμένου ἐλλείψει ἐπιτηρήσεως, μὴ φέρουσα ποινικὸν χαρακτῆρα.

ιγ) Παραβίασις τῆς περὶ τὴν ὑπηρεσίαν ἐχεμυθίας ἄνευ συνεπειῶν.

ιδ) Δισταγμὸς περὶ τὴν ἐκτέλεσιν διαταγῆς.

ιε) Τοαχεῖα καὶ σκληρὰ συμπεριφορά.

ιστ) Σύναψις χρεῶν θίγουσα τὴν ἀξιοπρέπειαν.

ιζ) Ἐπιτυχία ἐπιμέμπτου σκοποῦ δι' ἐξαπατήσεως τῆς καλῆς πίστεως ἀνωτέρου ἢ συναδέλφου.

ιη) Καθ' ὑποτροπὴν ἐρωτοληψίαι καταστήσασαι ἀναγκαίαν πρόωρον μετάθεσιν. Ἐρωτικαὶ σχέσεις δοῦσαι ἀφορμὴν κοι-

νολογήσεως ἢ δυσμενῶν σχολίων. Ἐρωτικαὶ σχέσεις συναφθεῖσαι ἐπὶ σκοπῷ ἐπιτυχίας μεταθέσεως.

ιθ) Ἄσκησις τέχνης ἢ ἐπαγγέλματος οἱουδήποτε.

κ) Ἀκριτομύθια ἐπὶ ὑπηρεσιακῶν θεμάτων.

κα) Σκανδαλώδεις σχέσεις μετὰ γυναικῶν.

κβ) Αὐθαίρετος διακοπὴ τῆς ὑπηρεσίας, ἐξ ἧς προέκυψαν ἐπιβλαβεῖς συνέπειαι.

κγ) Προσφυγὴ εἰς πλάγια μέσα.

κδ) Παραδίασις αὐστηρᾶς φυλακίσεως, μὴ συνιστῶσα ποινικὸν ἀδίκημα.

κε) Διαπληκτισμοὶ καὶ βιαιοπραγίαι μετὰ συναδέλφων.

κστ) Ἔμμονη ὑποβολῆς παραπόνων, κατὰ ἐπιβληθείσης **ποινῆς φυλακίσεως.**

κζ) Κακόβουλοι ὑπαινιγμοὶ κατ' ἀνωτέρου.

κη) Πᾶσα ἐπίμεμπτος πρᾶξις θίγουσα τὴν ἀξιοπρέπειαν τοῦ **Σώματος καὶ** παρέχουσα ἀφορμὰς εἰς δυσμενῆ σχόλια ἢ πᾶν βαρὺ περὶ τὴν ὑπηρεσίαν ἢ τὴν πειθαρχίαν παράπτωμα, μὴ συνεπαγόμενον τὴν ἐφαρμογὴν αὐστηροτέρων πειθαρχικῶν διατάξεων.

κθ) Προβεβουλευμένη βραδύτης ἢ ἀνακρίβεια περὶ τὴν ἐκτέλεσιν ὑπηρεσιακῶν διαταγῶν, ὅταν δὲν φέρῃ ποινικὸν χαρακτῆρα.

λ) Ἐπίμονος ἀμέλεια καὶ ὀλιγωρία καθ' ἕξιν ἐν τῇ διαχειρίσει τῆς πειθαρχικῆς **ἐξουσίας.**

λα) Χρηματισμὸς ὑπὸ τύπον δώρου.

λβ) Βαρεῖαι παραβάσεις Νόμων ἢ Κανονισμῶν, ἐφ' ὅσον δὲν φέρουσι ποινικὸν χαρακτῆρα.

λγ) Πταίσματα τῶν ἀνδρῶν κρινόμενα κατὰ τὸ ἄρθρον 112 τοῦ Κώδικος Β. Χωροφυλακῆς.

Ἄρθρον 14.

Ἐλαφρυντικὰ περιστατικά.

1. **Λογίζονται ἐλαφρυντικὰ περιστατικά:**

α) Ἡ πρόθυμος καὶ εἰλικρινὴς ὁμολογία πασῶν **τῶν** λεπτομερειῶν τοῦ διαπραχθέντος παραπτώματος, συνοδευομένη ὑπὸ εἰλικρινοῦς μετανοίας, ἐξ ἧς νὰ δύναται νὰ πεισθῇ ὁ κρίνων, ὅτι τὸ παράπτωμα ἐνεποίησε βαθεῖαν ἐντύπωσιν εἰς τὸν πταίσαντα, φρονιματισθέντα ἐξ αὐτοῦ καὶ ὄντα συνεπῶς ἄξιον **ἐπιεικοῦς** ἐλέγχου.

β) Ἡ ἐξ ἐντόνου θλίψεως ψυχικὴ κατάστασις, ὡς δημιουργὸς αἰτία τοῦ παραπτώματος.

γ) Ἡ προκαλουμένη ἐκ προσγενομένης λόγῳ ἢ ἔργῳ προσβολῆς ψυχικὴ παραφορὰ κατὰ τὴν στιγμὴν τῆς διαπράξεως τοῦ παραπτώματος.

δ) Οἱαδήποτε πρᾶξις τοῦ πταίστου, ἀποδεικνύουσα εἰλικρινῆ καὶ ἄμεσον μεταμέλειαν.

ε) Ἡ ἀκατάσχετος τάσις πρὸς διάπραξιν ὡρισμένου εἴδους παραπτώματος, ἡ ἀπορρέουσα ἐκ νοσηρᾶς καταστάσεως. Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ προκειμένων ὑποτροπῶν, ὁ τὴν τάσιν ταύτην ἔχων ὁπλίτης εἰσάγεται εἰς Νοσοκομεῖον πρὸς παρατήρησιν.

στ) Ἡ ἐν γένει πολὺ καλὴ προηγουμένη διαγωγὴ τοῦ πταίστου.

Ἄρθρον 15.

Ἐπιβαρυντικὰ περιστατικά.

Ἐπιβαρυντικὰ περιστατικὰ λογίζονται :

α) Ἡ προσπάθεια τοῦ πταίστου πρὸς συγκάλυψιν τοῦ παραπτώματος καθ' ὅλου ἢ ἐν μέρει διὰ ψευδολογιῶν.

β) Αἱ ἰδιάζουσαι περιστάσεις καὶ προσωπικαὶ ἰδιότητες τοῦ πταίστου ἤτοι ἡ ἡλικία, ὁ βαθμός, ἡ ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ ἀρχαιότης καὶ τὸ ἀξίωμα, ὅπερ εἶχεν, ἔστω καὶ προσκαίρως.

γ) Ἡ σπουδαιότης τῆς ὑπηρεσίας, ἣν ἐξετέλει ὁ πταίστης κατὰ τὴν διάπραξιν τοῦ παραπτώματος.

δ) Ἡ κακόβουλος πρόθεσις περιποιήσεως βλάβης εἰς ἀνώτερον διὰ τῆς διαπράξεως τοῦ παραπτώματος.

ε) Ἡ προηγουμένη κακὴ διαγωγὴ ἕνεκα διαπράξεως ποικίλων παραπτωμάτων, ἀποδεικνυόντων τὴν κακόβουλον στάσιν τοῦ πταίστου, ἡ ἀδιαφορία καὶ ἡ ἀσύστολος περιφρόνησις διὰ τὰ ἐπανορθωτικὰ μέτρα.

Ἄρθρον 16.

Συμψηφισμὸς χρόνου πειθαρχικῶν ποινῶν.

Ἐπὶ μετατροπῆς πειθαρχικῶν ποινῶν ἐπὶ τὸ **αὐστηρότερον** ἢ ἐπιεικέστερον, κατὰ τὴν ἔκτισιν τῆς νέας ποινῆς, συμψηφίζεται ἡ ἐκτισθεῖσα, ὑπολογιζομένη ὡς κάτωθι :

α) Τρεῖς ἡμέραι (3) περιορισμοῦ ὡς μία (1) ἡμέρα **ἁπλῆς** φυλακίσεως.

β) Δύο ἡμέραι (2) ἁπλῆς κρατήσεως ἢ ἁπλῆς φυλακίσεως ὡς μία (1) ἡμέρα αὐστηρᾶς κρατήσεως ἢ αὐστηρᾶς φυλακίσεως.

Ἡ ἡμέρα ἐπὶ ποινῆς ἁπλῆς φυλακίσεως ἢ ἁπλῆς κρατήσεως θεωρεῖται ἰσοδύναμος. Τοῦτ' αὐτὸ συμβαίνει ἀντιστοίχως ἐπὶ αὐστηρᾶς φυλακίσεως ἢ αὐστηρᾶς κρατήσεως.

Δικαιοδοσία καὶ ἁρμοδιότης ἐπιβολῆς πειθαρχικῶν ποινῶν.

Ἄρθρον 17.

Πειθαρχικὴ δικαιοδοσία λόγῳ θέσεως τοῦ τιμωροῦντος.

1. Δικαιοδοσίαν διὰ τὴν ἐπιβολὴν κατωτέρων πειθαρχικῶν ποινῶν κέκτηνται οἱ κατωτέρω διαλαμβανόμενοι καὶ οἱ τούτοις ἐξομοιούμενοι ἐπὶ τῶν ὑπὸ τὰς διαταγάς των ὑπαγομένων.

2. Τὸ εἶδος καὶ ἡ διάρκεια τῶν περιοριστικῶν τῆς προσωπικῆς ἐλευθερίας κατωτέρω πειθαρχικῶν ποινῶν καθορίζονται βάσει τῆς θέσεως τοῦ τιμωροῦντος ὡς κάτωθι :

α/α	Θέσις	Εἰς Ἀξιωματικοὺς Κράτησις ἁπλῆ	αὐστηρ.	Εἰς Ἀνθυπασπιστὰς Κράτησις ἁπλῆ	αὐστηρ.	Εἰς Ὑπαξ/κοὺς καὶ Χωροφύλακας Περιορισμὸς ἁπλῆ	αὐστηρ. φυλ. φυλάκ.
1.	Ὑπουργὸς	2-60 ἡμ.	3-60	ἡμ. 2-60	ἡμ 3-60	ἡμ 60 ἡμ.	2-60 ἡμ 3-60
2.	Ἀρχ. Β. Χ/κῆς	2-50 »	3-50	» 2-50	» 3-50	» 50 »	2-50 » 3-50
3.	Ἐπιθ. Χ/κῆς	2-40 »	3-40	» 2-40	» 3-40	» 40 »	2-40 » 3-40
4.	Ἀ. Δ/τὴς Χ/κῆς	2-30 »	3-20	» 2-30	» 3-30	» 30 »	2-30 » 3-30
5.	Δ/ὴς Δ/έως Χ/κῆς	2-20 »	3-10	» 2-20	» 3-20	» 30 »	2-30 » 3-20
6.	Δ/τὴς Ὑπ. Χ/κῆς	—	—	2-10 »	—	30 »	2-25 » —
7.	Δτὴς Στ.ς Φυλακίου Χ κῆς Ἀνθυπασ. ἢ Ὑπ/ξκὸς	—	—	—	—	8 »	— —

3. Διοικῶν βαθμοφόρος δὲν ἐπιβάλλει ποινὴν κατὰ ὁμοιοβάθμου του. Ὁμοίως κατώτερος Ἀξιωματικός, ἔστω καὶ διοικῶν ὑπηρεσίαν ἀνωτέραν τοῦ βαθμοῦ του, δὲν ἐπιβάλλει ποινὴν κατ' ἀξιωματικοῦ, οὐδὲ ποινὴν αὐστηρᾶς κρατήσεως κατ' Ἀνθυπασπιστοῦ.

Εἰς τὰς περιπτώσεις τῆς παρούσης παραγράφου ὁ διοικῶν Ἀξιωματικὸς ἀναφέρει περὶ τοῦ παραπτώματος εἰς τὴν προϊσταμένην αὐτοῦ Ὑπηρεσίαν.

4. Εἰς τοὺς ὑποπίπτοντας εἰς σοβαρὰ παραπτώματα ἄνδρας τῆς Χωροφυλακῆς, τιμωρούμενα διὰ ποινῆς αὐστηρᾶς κρατήσεως ἢ αὐστηρᾶς φυλακίσεως, δύναται νὰ ἐπιβληθῇ ὑπὸ τῶν ἐχόντων ἀνεπαρκῆ πειθαρχικὴν δικαιοδοσίαν ἀμέσως προϊσταμένου των ἡ ποινὴ αὕτη ἀπροσδιορίστου χρονικῆς διαρκείας, ὑφ' ἣν οἱ οὕτω τιμωρηθέντες τελοῦσι μέχρι λήψεως τῆς ἀποφάσεως ὑπὸ τῆς ἐπαρκῆ δικαιοδοσίαν ἐχούσης προϊσταμένης ὑπηρεσίας, πρὸς ἣν ὁ τιμωρήσας ἀναφέρει παραχρῆμα, συνυποβάλλων καὶ τὴν διοικητικὴν ἀπολογίαν τοῦ πταίστου.

Ἄρθρον 18.

Δικαιοδοσία Φρουράρχου.

Οἱ Φρούραρχοι τῆς Χωροφυλακῆς καὶ οἱ **ἀσκοῦντες Φρουραρχιακὰ** καθήκοντα βαθμοφόροι τῆς Χωροφυλακῆς, **ἔχουσι** πειθαρχικὴν δικαιοδοσίαν ἀνάλογον πρὸς τὴν ὀργανικὴν θέσιν ἣν ἕκαστος τούτων κατέχει ἐπὶ τῶν κατωτέρων του κατὰ βαθμὸν ἀνδρῶν τῆς Χωροφυλακῆς τῶν ὁπωσδήποτε διαμενόντων ἐν τῇ περιφερείᾳ δικαιοδοσίας των καὶ μὴ ὑπὸ τὰς ἀμέσους διαταγὰς των τελούντων διὰ παραπτώματα αὐτῶν ὀφειλόμενα εἰς ἔλλειψιν σεβασμοῦ, παράβασιν τῶν ὅρων τῆς τάξεως καὶ τῆς κοσμιότητος, ὡς καὶ διὰ τὸ ἀντικανονικὸν τῆς στολῆς.

Ἄρθρον 19.

Πειθαρχικὴ δικαιοδοσία μὴ διοικούντων βαθμοφόρων.

Δικαιοδοσίαν ἐπιβολῆς κατωτέρων πειθαρχικῶν ποινῶν ἐπὶ πάντων τῶν ἐν τῇ αὐτῇ Ὑπηρεσίᾳ καὶ τῶν ἐκ ταύτης ἐξαρτωμένων Ὑπηρεσιῶν ἀνδρῶν κέκτηνται καὶ οἱ ἐν τῷ ἑπομένῳ πίνακι διαλαμβανόμενοι, μὴ διοικοῦντες βαθμοφόροι,

ἐφ' ὅσον οὗτοι αὐτοπροσώπως ἐβεβαίωσαν παραπτώματα, ὡς καὶ ἐπὶ ἀνδρῶν ξένων Ὑπηρεσιῶν ἀλλὰ διὰ τούτους μόνον διὰ παραπτώματα ὀφειλόμενα εἰς ἔλλειψιν σεβασμοῦ, παράβασιν τῶν ὅρων τῆς τάξεως καὶ τῆς κοσμιότητος.

Τὸ εἶδος καὶ ἡ διάρκεια τῶν ποινῶν διὰ τοὺς μὴ διοικοῦντας βαθμοφόρους καθορίζεται ὡς ἀκολούθως :

α/α	Βαθμὸς	Εἰς Ἀξιωματικοὺς καὶ Ἀνθ)στὰς		Εἰς Ὑπαξιωματικοὺς κα. Χωροφύλακας	
		Κράτησις Ἁπλῆ-Αὐστηρὰ	Περιορι-σμὸς	Φυλάκισις Ἁπλῆ-Αὐστηρὰ	
1.	Ὑποστράτηγος	2-30 ἡμ. 3-30 ἡμ.	30 ἡμ.	2-30 ἡμ.	3-30 ἡμ.
2.	Ταξίαρχος	2-25 » 3-25 »	25 »	2-25 »	3-25 »
3.	Συνταγματάρχης	2-20 » 3-20 »	20 »	2-20 »	3-20 »
4.	Ἀντισυν)ρχης	2-15 » 3-10 »	15 »	2-15 »	3-15 »
5.	Ταγματάρχης	2-15 » 3-10 »	15 »	2-15 »	3-10 »
6.	Μοίραρχος	— —	10 »	2-10 »	—
7.	Ὑπομοίραρχος	— —	8 »	2- 8 »	—
8.	Ἀνθυπομοίραρχος	— —	8 »	2- 8 »	—

Ἄρθρον 20.

1. Ἡ δίωξις τῶν πειθαρχικῶν παραπτωμάτων εἶναι καθῆκον παντὸς ἁρμοδίου πρὸς τοῦτο Ἀξιωματικοῦ ἢ Ὑπαξιωματικοῦ Χωροφυλακῆς.

2. Ὁ διοικῶν βαθμοφόρος, κρίνων ἀνεπαρκῆ τὴν πειθαρχικὴν δικαιοδοσίαν του, ἀναφέρει τὸ παράπτωμα καὶ τὰς συνθήκας τελέσεως αὐτοῦ εἰς τὸν ἀμέσως προϊστάμενόν του, ὑποβάλλων καὶ τὴν ἀπολογίαν τοῦ ὑπαιτίου.

3. Οἱ Ἀξιωματικοὶ τῶν Ἐνόπλων Δυνάμεων ἐν γένει, ἀποσπώμενοι εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῆς Χωροφυλακῆς, ὑπόκεινται εἰς τὴν πειθαρχικὴν δικαιοδοσίαν τῶν προϊσταμένων τῶν Ὑπηρεσιῶν, ἐξ ὧν φέρονται ἀπεσπασμένοι.

Βεβαίωσις πειθαρχικῶν ἀδικημάτων.

Ἄρθρον 21.

Γενικαὶ διατάξεις.

1. Τὰ πειθαρχικὰ ἀδικήματα τῶν Ἀξιωματικῶν καὶ λοιπῶν ἀνδρῶν τῆς Χωροφυλακῆς, λόγῳ τῆς φύσεως τῆς ἐμπεπιστευμένης αὐτοῖς ὑπηρεσίας καὶ τῆς ἰδιαιτέρας ἐπιδράσεως τούτων εἰς τὴν ἄσκησιν τῆς Ἀστυναμικῆς ἐξουσίας, δέον νὰ βεβαιῶνται μετὰ πάσης δυνατῆς ταχύτητος.

2. Διὰ τῆς ταχείας ἐξακριβώσεως τῶν παραπτωμάτων, ἐπιτυγχάνεται ἀφ' ἑνὸς μὲν ἡ ἄμεσος τιμωρία τῶν παρεκτρεπομένων διὰ τῆς ἐπιβολῆς ἀναλόγων κυρώσεων, ἀφ' ἑτέρου δὲ ἡ ἐπιβεβλημένη περιφρούρησις τοῦ κύρους τῆς ὑπηρεσίας καὶ τῆς πειθαρχίας.

Ἄρθρον 22.

1. Τὰ παραπτώματα τὰ ἐπισύροντα κατωτέραν πειθαρχικὴν ποινὴν βεβαιοῦνται ἢ δι' ἰδίας ἀντιλήψεως τοῦ ἀσκοῦντος τὴν πειθαρχικὴν ἐξουσίαν ἢ δι' ἀναφορᾶς ὀργάνων, Ὑπηρεσιῶν, Ἀρχῶν ἢ ἰδιωτῶν, ἢ δι' ἁπλῶν προφορικῶν ἐξετάσεων.

Ἀπολογία πταίστου.

Ἄρθρον 23.

1. Ἡ ἄσκησις τοῦ πειθαρχικοῦ ἐλέγχου διὰ πράξεις, αἵτινες ἐπισύρουσι κατωτέραν πειθαρχικὴν ποινήν, χωρεῖ μόνον μετὰ κλῆσιν εἰς ἔγγραφον ἀπολογίαν τοῦ ὑπαιτίου.

2. Τὸ ἔγγραφον τῆς ἀπολογίας πρέπει νὰ περιέχῃ τόπον καὶ χρόνον συντάξεως, συγκεκριμένον ἐρώτημα, ἐν τῷ ὁποίῳ ἐκτίθενται τὰ συνιστῶντα τὸ παράπτωμα πραγματικὰ περιστατικὰ τοπικῶς καὶ χρονικῶς προσδιωρισμένα καὶ τὴν ἀπάντησιν τοῦ ἀπολογουμένου.

3. Κατ' ἐξαίρεσιν τῶν ἀνωτέρω, θεωρεῖται ὑπάρχουσα ἐγγράφως ἡ ἀπολογία τοῦ πταίστου, καίτοι δὲν ἐλήφθη τὸ περὶ αὐτῆς ἔγγραφον, εἰς τὰς ἑξῆς περιπτώσεις :

α) Ἐὰν ὁ ὑπαίτιος δὲν ὑποβάλῃ ἢ ἀρνῆται νὰ ὑποβάλῃ ἐγγράφως τὴν διαταχθεῖσαν ἀπολογίαν, ἐντὸς τῆς ταχθείσης εὐλόγου προθεσμίας καὶ ἐφ' ὅσον, κατ' ἐκτίμησιν τοῦ διατάσσοντος, ὑποκρύπτεται πρόθεσις ἀποφυγῆς ἀμέσου ὑποβολῆς ταύτης, ἐπὶ σκοπῷ ματαιώσεως τῆς ταχείας τιμωρίας ἢ παρελκύσεως τοῦ πειθαρχικοῦ ἐλέγχου.

β) Ἐὰν ὁ ὑπαίτιος κατελήφθη ἐπ' αὐτοφώρῳ ὑπὸ τῶν ἀσκούντων τὴν πειθαρχικὴν ἐξουσίαν βαθμοφόρων.

Ἄρθρον 24.

Ἡ ἀπολογία λαμβάνεται παρὰ τοῦ προϊσταμένου τῆς Ὑπηρεσίας ἢ, τῇ ἐντολῇ τούτου, παρά τινος τῶν ὑπ' αὐτοῦ βαθμοφόρων ἀνωτέρου ἢ ἀρχαιοτέρου τοῦ πταίστου.

Τὸ ἔγγραφον τῆς ἀπολογίας ὑπογράφεται ὑπὸ τοῦ ἀπολογηθέντος καὶ τοῦ λαβόντος ταύτην.

Ἡ ἀπολογία ταῦ πταίστου Διοικητοῦ Ὑπηρεσίας δύναται, κατόπιν διαταγῆς, νὰ ὑποβληθῇ ἐγγράφως ἄνευ συμπράξεως ἑτέρου βαθμοφόρου.

Ἄρθρον 25.

1. Ἡ ἀπολογία δέον νὰ εἶναι αὐτοτελὴς καὶ νὰ ὑποβάλληται δι' ἰδίας ἀναφορᾶς τῆς Ὑπηρεσίας. Συντάσσεται εἰς ὕφος σεμνὸν καὶ πειθαρχικόν, ὁ δὲ ἀπολογούμενος πρέπει ν' ἀναφέρηται εἰς τὸ τεθὲν αὐτῷ ἐρώτημα καὶ οὐδέποτε ἐπιτρέπεται νὰ ἐπικαλῆται προηγουμένην αὐτοῦ καλὴν διαγωγήν, ἀναπτυχθεῖσαν δρᾶσιν, ὑπηρεσιακὴν ἀπόδοσιν ἢ ἄλλα ὑπὲρ αὐτοῦ γεγονότα ἄσχετα μὲ τὴν ὑπὸ κρίσιν ὑπόθεσιν. Ἀπαγορεύεται ἐπίσης εἰς τὸν ἀπολογούμενον νὰ ἐκτρέπηται εἰς κρίσεις καὶ σχόλια εἰς βάρος τῶν προϊσταμένων του ἢ ἄλλας ἀντιπειθαρχικὰς ἐκφράσεις.

Τοιαῦται ἀντιπειθαρχικαὶ ἀπολογίαι θὰ ὑποβάλλωνται βεβαίως περαιτέρω, ἐφ' ὅσον ἐμμένει ὁ ἀπολογούμενος, ἀλλὰ θὰ ἀποτελῶσιν ἀντικείμενον κεχωρισμένου παραπτώματος.

2. Ὁ ἀσκῶν τὴν πειθαρχικὴν ἐξουσίαν ὀφείλει αὐτεπαγγέλτως νὰ λαμβάνῃ ὑπ' ὄψιν του καὶ νὰ ἐκτιμᾷ τὰ ὑπὲρ τοῦ πταίσαντος συνηγοροῦντα ἐλαφρυντικὰ περιστατικά.

3. Ὁ ἀπολογούμενος ὑπογράφει τὸ ἔγγραφον τῆς ἀπολογίας, ἐὰν ὅμως ἀποποιηθῇ γίνεται σχετικὴ μνεία ἐν αὐτῷ ὑπὸ τοῦ λαβόντος τὴν ἀπολογίαν βαθμοφόρου.

Ἄρθρον 26.

Ἐπιβολή, ἀναφορὰ καὶ ἀνακοίνωσις τῶν κατωτέρων πειθαρχικῶν ποινῶν.

1. Μετὰ τὴν βεβαίωσιν τοῦ πειθαρχικοῦ ἀδικήματος καὶ τὴν λῆψιν τῆς ἀπολογίας τοῦ ὑπαιτίου, ὁ ἁρμόδιος ἐπιβάλλει τὴν προσήκουσαν ποινήν, τὴν ὁποίαν ἀνακοινοῖ πρὸς τὸν Ἀξιωματικὸν καὶ Ἀνθυπασπιστὴν ἐγγράφως, πρὸς δὲ τὸν Ὑπαξιωματικὸν καὶ Χωροφύλακα προφορικῶς.

2. Εἰς ἀμφοτέρας τὰς περιπτώσεις ὁρίζεται καὶ ἡ χρονολογία ἐνάρξεως ἐκτίσεως τῆς ποινῆς.

3. Ὁ τιμωρούμενος Ἀξιωματικὸς ἢ Ἀνθυπασπιστής, ποιούμενος ἔναρξιν ἐκτίσεως τῆς ποινῆς του, ἀναφέρει ἐγγράφως περὶ αὐτῆς αὐθημερόν.

Ἄρθρον 27.

Ἐπιμέτρησις πειθαρχικῶν ποινῶν.

1. Πρὸς ὀρθὴν ἐκτίμησιν τῆς ἐπιβλητέας ποινῆς δέον νὰ λαμβάνωνται ὑπ' ὄψιν ὑπὸ τοῦ τιμωροῦντος βαθμοφόρου ἡ βαρύτης τοῦ κολαζομένου παραπτώματος, ὁ χαρακτὴρ καὶ ἡ προτέρα διαγωγή, ἡ μόρφωσις καὶ ἡ διανοητικότης, ὁ βαθμὸς καὶ ὁ χρόνος ὑπηρεσίας τοῦ τιμωρουμένου.

2. Βαθεῖα γνῶσις τοῦ χαρακτῆρος, τῆς διανοητικότητος, τῆς μορφώσεως, τῶν φυσικῶν ἰδιοτήτων, τῶν προσόντων καὶ ἐλαττωμάτων, τῶν ἠθῶν καὶ ἐθίμων, ἐκ μέρους τοῦ διοικοῦντος, ἑκάστου τῶν ὑπ' αὐτὸν ἀνδρῶν, ἐπιβοηθεῖ εἰς τὴν ὀρθὴν ἐκτίμησιν τῆς ἐπιβλητέας ποινῆς, ἥτις σὺν τοῖς ἄλλοις ἀποβλέπει εἰς τὴν ἠθικὴν βελτίωσιν τοῦ πταίστου.

3. Ὁ ἀνώτερος ὀφείλει νὰ προσφύγῃ εἰς τὰς βαρυτέρας ποινὰς βαθμηδὸν καὶ μόνον μετὰ τὴν ἐξάντλησιν πάντων τῶν εἰς τὴν διάθεσιν αὐτοῦ ἠθικῶν μέσων καὶ μικροτέρων ποινῶν.

4. Εἰς τὰ πρῶτα ἐλαφρὰ καὶ ἐξ ἀμελείας διαπραττόμενα παραπτώματα, δέον νὰ ἀποφεύγῃ τὴν ἐπιβολὴν αὐστηρῶν ποινῶν, ἐπειδὴ αὗται δύνανται νὰ δημιουργήσωσιν ἐσφαλμένας περὶ πειθαρχίας ἐντυπώσεις καὶ νὰ ἐπηρεάσωσι δυσμενῶς τὴν ψυχὴν τοῦ τιμωρουμένου.

Ἄρθρον 28.

Ἔλεγχος καὶ ἐπικύρωσις πειθαρχικῶν ποινῶν.

1. Αἱ προϊστάμεναι Ἀρχαὶ καὶ ἰδίᾳ τὸ Ἀρχηγεῖον Βασ. Χωροφυλακῆς διὰ τοὺς Ἀξιωματικοὺς καὶ Ἀνθυπασπιστὰς καὶ αἱ Ἀνώτεραι Διοικήσεις διὰ τοὺς Ὑπαξιωματικοὺς καὶ

Χωροφύλακας, ὀφείλουσι νὰ μεριμνῶσι μετ' ἐπιμελείας, ὅπως αἱ ὑπ' αὐτὰς Ὑπηρεσίαι ἀσκῶσιν ὁμοιομόρφως καὶ συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ τὴν πειθαρχικὴν ἐξουσίαν καὶ ἵνα αἱ ἀναφερόμεναι αἰτιολογίαι ποινῶν, ὦσι σύντομοι, σαφεῖς καὶ ἀποδίδωσιν ἀπολύτως τὰ περιστατικὰ τῶν παραπτωμάτων τοπικῶς καὶ χρονικῶς προσδιωρισμένα.

2. Οὐδεὶς τιμωρεῖται διὰ πλειοτέρων τῆς μιᾶς ποινῶν, εἴτε συγχρόνως, εἴτε διαδοχικῶς, διὰ συρρέοντα παραπτώματα τελεσθέντα ἐν τῷ αὐτῷ τόπῳ καὶ χρόνῳ.

3. Ὁ Ὑπουργός, ὁ Ἀρχηγὸς Β. Χωροφυλακῆς, οἱ Ἐπιθεωρηταί, οἱ Ἀνώτεροι Διοικηταί, οἱ Διοικηταὶ τῶν Διοικήσεων καὶ Διοικηταὶ Ὑποδιοικήσεων, ἔχουσι τὸ δικαίωμα διὰ πράξεώς των προσηκόντως ἠτιολογημένης καὶ ἐδραζομένης ἐπὶ γεγονότων, νὰ ἐλαττῶσι, νὰ αἴρωσιν ἢ νὰ αὐξάνωσιν ἕκαστος ἐντὸς τῆς πειθαρχικῆς αὐτοῦ δικαιοδοσίας, οἱανδήποτε ποινὴν ἐπιβληθεῖσαν ὑπό τινος ἐκ τῶν ὑπὸ τὰς διαταγὰς των τελούντων βαθμοφόρων, ἐφ' ὅσον ἐκ τῆς ἐμπεριστατωμένης ἐρεύνης τῆς ὑποθέσεως πεισθῶσι περὶ τοῦ ἀτελοῦς τῆς ἐξενεχθείσης κρίσεως.

Εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν κρίνεται ὅτι ἡ ποινὴ δέον ν' ἀρθῇ, ὁ ἀνώτερος ὀφείλει νὰ καταδείξῃ εἰς τὸν τιμωρήσαντα τὴν πλάνην εἰς ἣν περιέπεσε καὶ προσκαλεῖ αὐτὸν νὰ ἄρῃ τὴν ποινήν, τιμωρῶν αὐτὸν ἐὰν πεισθῇ ὅτι ἐποιήσατο κατάχρησιν ἐξουσίας καὶ αἴρει αὐτὸς ὁ ἴδιος τὴν ἀδικαιολογήτως ἐπιβληθεῖσαν ποινήν.

Παράπονα.

Ἄρθρον 29.

1. Πᾶς τιμωρηθεὶς δι' οἱασδήποτε κατωτέρας πειθαρχικῆς ποινῆς καὶ δι' οἱονδήποτε παράπτωμα, ἔχει τὸ δικαίωμα, ὅπως ὑποβάλῃ διὰ τῆς ἱεραρχικῆς ὁδοῦ ἔγγραφον ἀναφορὰν παραπόνων, αἰτούμενος τὴν ἄρσιν ἢ μετριασμὸν τῆς ποινῆς ἢ μεταβολὴν τοῦ εἴδους τῆς ποινῆς ἢ τοῦ αἰτιολογικοῦ αὐτῆς, ἐντὸς 3μήνου ἀνατρεπτικῆς προθεσμίας ἀπὸ τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 26 τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ ἀνακοινώσεως πρὸς αὐτὸν τῆς ποινῆς.

2. Ἐάν, ἀφ' ἧς ἐπεβλήθη ἡ ποινή, ὑφίστατο ἢ ἐπιγενομένως συνέβη γεγονὸς καθιστῶν ἀδύνατον τὴν ὑποβολήν, ἐντὸς τῆς ὡς ἄνω προθεσμίας, ἀναφορᾶς παραπόνων, ἡ προθεσμία αὕτη ἄρχεται μετὰ τὴν ἄρσιν τοῦ γεγονότος, ἐν πάσῃ δὲ περιπτώσει δὲν δύναται νὰ παραταθῇ πέραν τοῦ 6μήνου ἐν συνόλῳ, ἀφ' ἧς ἐπεβλήθη ἡ ποινή.

3. Ἡ ὑποβολὴ ὁμαδικῶν παραπόνων, ὡς καὶ ἡ ὑποβολὴ παραπόνων καθ' ὑπέρβασιν τῆς ἱεραρχίας, ἀπαγορεύεται.

4. Ἡ κατὰ τὰς ἀνωτέρω διατάξεις ὑποβολὴ ἀναφορᾶς παραπόνων ἢ ἡ προθεσμία πρὸς ὑποβολὴν τοιαύτης δὲν ἀναστέλλουν τὴν ἔκτισιν τῆς ποινῆς.

Ἄρθρον 30

1. Ἁρμόδιοι πρὸς ἐξέτασιν παραπόνων ἐπὶ ἐπιβληθείσης ποινῆς καθίστανται:

α) Οἱ Ἀνώτεροι Διοικηταὶ Χωροφυλακῆς καὶ οἱ τούτοις ἐξομοιούμενοι διὰ τὰς ὑπὸ τῶν ὑφισταμένων αὐταῖς Ὑπηρεσιῶν ἐπιβληθείσας ποινὰς εἰς Ἀξιωματικούς, Ἀνθυπασπιστάς, Ὑπαξιωματικοὺς καὶ Χωροφύλακας.

β) Ὁ Ἀρχηγὸς Β. Χωροφυλακῆς.

Ι) Διὰ τὰς ὑπ' αὐτοῦ ἐπιβληθείσας ποινάς.

ΙΙ) Διὰ τὰς ὑπὸ τῶν Ἐπιθεωρητῶν, τῶν Ἀνωτέρων Διοικητῶν καὶ τῶν τούτοις ἐξομοιουμένων ἐπιβληθείσας ποινὰς εἰς τοὺς Ἀξιωματικούς, Ἀνθυπασπιστάς, Ὑπαξιωματικοὺς καὶ Χωροφύλακας, ὡς καὶ δι' ἐκείνας δι' ἃς οἱ Ἀνώτεροι Διοικηταὶ καὶ οἱ τούτοις ἐξομοιούμενοι ἤθελον κρίνει τὰ παράπονα ἀβάσιμα. Ἐπὶ τῶν ἀναφορῶν παραπόνων τούτων ὁ Ἀρχηγὸς Β. Χωροφυλακῆς ἀποφαίνεται τελικῶς.

γ) Ὁ Ὑπουργός.

Ι) Διὰ τὰς ὑπ' αὐτοῦ ἐπιβληθείσας ποινάς.

ΙΙ) Διὰ τὰς ὑπὸ τοῦ Ἀρχηγοῦ Β. Χωροφυλακῆς ἐπιβληθείσας ποινάς, μόνον ἐφ' ὅσον τὰ παράπονα ἤθελον κριθῇ ὑπ' αὐτοῦ τοῦ ἰδίου ἀβάσιμα.

2. Ἡ ἀναφορὰ παραπόνων ὑποβάλλεται ὑποχρεωτικῶς ὑπὸ τοῦ δεχθέντος ταύτην διὰ τῆς ἱεραρχικῆς ὁδοῦ μετ' ἀναλόγων προτάσεων μέχρι τοῦ ἁρμοδίου κατὰ τὸ προηγούμενον ἐδάφιον πρὸς ἐξέτασιν τῶν παραπόνων. Οἱ κατὰ τὰ ἀνωτέρω ἁρμόδιοι ἐξετάζουσι τὰ παράπονα τοῦ αἰτοῦντος, βάσει τῶν ὑπὸ τούτου ἀναφερομένων στοιχείων, τῶν προτάσεων τῶν καθ' ἱεραρχίαν Ὑπηρεσιῶν, ἢ ἄλλων, ἐκ φακέλλων ἢ ἐγγράφων, στοιχείων καὶ ἀποφαίνονται κατὰ τὴν κρίσιν των, δίδοντες τὴν πρέπουσαν ἀπάντησιν κατὰ τὸ δυνατὸν ταχύτερον.

3. Πᾶσα ἐπιβληθεῖσα ποινὴ καθίσταται ἀμετάκλητος, ἐφ' ὅσον παρῆλθεν ἡ προθεσμία τῆς ὑποβολῆς παραπόνων ἢ τὰ ὑποβληθέντα τοιαῦτα ἐκρίθησαν ὑπὸ τῶν ἁρμοδίων κατὰ τ' ἀνωτέρω διαλαμβανόμενα.

Ἄρθρον 31.

Ἔκτισις κατωτέρων πειθαρχικῶν ποινῶν.

1. Αἱ ἐπιβαλλόμεναι κατώτεραι πειθαρχικαὶ ποιναὶ ἐκτίονται ἀπὸ τῆς χρονολογίας, καθ' ἣν διὰ διαταγῆς ὡρίσθη.

2. Αἱ ποιναί, ὧν ἐγένετο ἔναρξις ἐκτίσεως, λογίζονται ἐκτιόμεναι ἀπὸ τῆς ὥρας τῆς πρωϊνῆς προσκλήσεως τῆς ἡμέρας τῆς ἐνάρξεως αὐτῶν καὶ λήγουσι τὴν αὐτὴν ὥραν τῆς ἡμέρας, καθ' ἣν, κατὰ τὰ ἀνωτέρω ὁριζόμενα συμπληροῦται ὁ ἀριθμὸς τῶν ἡμερῶν τῆς ποινῆς.

3. Διὰ τοὺς ὑπὸ ποινὴν Ἀξιωματικοὺς καὶ Ἀνθυπασπιστὰς συντρέχει εἰς τὸν χρόνον τῆς ποινῆς α) ὁ χρόνος νοσηλείας, β) ὁ χρόνος διαθεσιμότητος ἢ ἀδείας λόγῳ νοσήματος, γ) ὁ χρόνος τῆς ἀργίας διὰ προσκαίρου παύσεως ἢ ἀργίας δι' ἀπολύσεως.

4. Διὰ τοὺς Ὑπαξιωματικοὺς καὶ Χωροφύλακας συντρέχει εἰς τὸν χρόνον τῆς ποινῆς, α) ὁ χρόνος νοσηλείας, β) ὁ χρόνος ἀναρρωτικῆς ἀδείας καὶ ἀδείας ἢ διαθεσιμότητος λόγῳ νοσήματος.

5. Ἐκκρεμεῖς ὁμοειδεῖς ἢ ἑτεροειδεῖς πειθαρχικαὶ ποιναί, ἐπιβληθεῖσαι ἕνεκα διαφόρων παραπτωμάτων, ἐν οὐδεμιᾷ περιπτώσει συγχωνεύονται κατὰ τὴν ἔκτισιν ἀλλ' ἐκτίονται ἀθροιστικῶς.

Ἄρθρον 32.

Ἔκτισις ποινῆς ἁπλῆς κρατήσεως.

1. Ἡ ποινὴ τῆς ἁπλῆς κρατήσεως ἐκτίεται ἐν ταῖς οἰκίαις τῶν τιμωρουμένων, ἐν αἷς ὑποχρεοῦνται νὰ παραμένωσι καθ' ὅλας τὰς ὥρας, καθ' ἃς εἶναι ἐλεύθεροι ὑπηρεσίας.

2. Κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἐκτίσεως τῶν ποινῶν τούτων οὐδεμιᾶς ὑπηρεσίας ἀπαλλάσσονται.

Ἄρθρον 33.

Ἔκτισις ποινῆς αὐστηρᾶς κρατήσεως.

1. Ἡ ποινὴ τῆς αὐστηρᾶς κρατήσεως ἐκτίεται ἐν ταῖς οἰκίαις τῶν τιμωρουμένων καὶ δὲν ἐπιτρέπεται εἰς αὐτοὺς οὔτε νὰ ἐξέρχωνται αὐτῶν οὔτε νὰ δέχωνται ἐπισκέψεις, πλὴν διὰ λόγους ὑπηρεσίας.

2. Οἱ διὰ τῆς ποινῆς ταύτης τιμωρούμενοι Ἀξιωματικοὶ καὶ Ἀνθυπασπισταὶ οὐδεμίαν ὑπηρεσίαν ἐκτελοῦσι, λαμβάνουσιν μόνον μέρος εἰς τὰς ἐκπαιδευτικὰς συγκεντρώσεις καὶ διατίθενται εἰς ὑπηρεσίαν εἰς ἐξαιρετικὰς περιπτώσεις ἀναγκῶν Δημοσίας Τάξεως καὶ Ἀσφαλείας, κατόπιν εἰδικῆς διαταγῆς τῶν προϊσταμένων των. Ὁ χρόνος τῆς διακοπῆς λογίζεται ὡς τοιοῦτος ἐκτίσεως ποινῆς.

Ἄρθρον 34.

Ἔκτισις ποινῆς περιορισμοῦ.

1. Ὁ διὰ περιορισμοῦ τιμωρούμενος Ὑπαξιωματικὸς ἢ Χωροφύλαξ δὲν ἀπαλλάσσεται οὐδεμιᾶς ὑπηρεσίας καὶ δὲν ἐξέρχεται τοῦ στρατῶνος, εἰμὴ διὰ λόγους ὑπηρεσίας.

Ἄρθρον 35.

Ἔκτισις ποινῆς ἁπλῆς φυλακίσεως.

Ὁ δι' ἁπλῆς φυλακίσεως τιμωρούμενος, οὐδεμιᾶς ἀπαλλάσσεται ὑπηρεσίας ἢ ἐκπαιδεύσεως, ἐκτίει δὲ ταύτην ἐν τῷ θαλάμῳ, ἐν ᾧ ὑποχρεωτικῶς παραμένει, καθ' ἃς ὥρας δὲν ἀσχολεῖται εἰς ὑπηρεσίαν τινὰ ἢ ἐκπαίδευσιν.

Ἄρθρον 36.

Ἔκτισις ποινῆς αὐστηρᾶς φυλακίσεως.

Ὁ δι' αὐστηρᾶς φυλακίσεως τιμωρούμενος μένει κεκλεισμένος ἐν τῷ ἐπὶ τούτῳ δωματίῳ, ἀπαλλασσόμενος πάσης ὑπηρεσίας καὶ ἐκπαιδεύσεως. Ἐπιτρέπεται ὅμως νὰ μένῃ ἐκ-

τὸς αὐτοῦ, ἀλλ' ἐν τῷ στρατῶνι, τρὶς τῆς ἡμέρας, ἐπὶ μίαν ὥραν ἑκάστοτε, ὑπὸ ἐπίβλεψιν, δι' ἀναψυχὴν καὶ λῆψιν φορήματος ἢ φαγητοῦ.

Ἄρθρον 37.

Ἔκτισις ποινῶν Ὁπλιτῶν Φυλακίων καὶ Σταθμῶν Χωροφυλακῆς.

Οἱ Ὑπαξιωματικοὶ καὶ Χωροφύλακες τῶν Φυλακίων καὶ Σταθμῶν Χωροφυλακῆς τὴν μὲν ποινὴν περιορισμοῦ ἢ ἁπλῆς φυλακίσεως ἐκτίουσιν ἐν τῷ θαλάμῳ τοῦ Φυλακίου ἢ Σταθμοῦ, τὴν δὲ ποινὴν τῆς αὐστηρᾶς φυλακίσεως ἐκτίουσι, μερίμνῃ τοῦ προϊσταμένου των, εἰς ἕδραν Ἀξιωματικοῦ.

Ἄρθρον 38.

Περιορισμοὶ κατὰ τὴν ἔκτισιν τῶν πειθαρχικῶν ποινῶν.

1. Ἀπαγορεύεται εἰς τοὺς ἐκτίοντας ἐν τῷ ἐπὶ τούτῳ δωματίῳ ποινὴν αὐστηρᾶς φυλακίσεως Ὑπαξιωματικοὺς καὶ Χωροφύλακας νὰ φέρωσι μεθ' ἑαυτῶν τρόφιμα, ποτά, ὅπλα, σιδηρᾶ ἀντικείμενα, σχοινία, παιγνιόχαρτα καὶ κύβους ὡς καὶ νὰ θορυβῶσιν, ἄδωσιν ἢ παίζωσιν.

2. Ἐάν τις τῶν πειθαρχικῶς τιμωρουμένων ἐκτρέπηται εἰς ἀταξίας, μὴ δυναμένας ἄλλως νὰ κατασταλῶσι, δεσμεύεται, κατὰ τὴν διάπραξιν τῶν παρεκτροπῶν, διαταγῇ τοῦ Ἀνωτέρου ἢ ἀρχαιοτέρου τῶν ἐν τῷ Στρατῶνι βαθμοφόρων.

Εἰδικαὶ διατάξεις ἐκτίσεως πειθαρχικῶν ποινῶν.

Ἄρθρον 39.

1. Αἱ διαρρεύσασαι ἡμέραι ἀπροσδιορίστου αὐστηρᾶς φυλακίσεως ἢ αὐστηρᾶς κρατήσεως, περὶ ὧν τὸ ἄρθρον 17, παρ. 4 τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ, διὰ τελεσθὲν παράπτωμα, δι' ὃ δέον ν' ἀποφασίσῃ προϊσταμένη Ἀρχὴ θεωροῦνται ὡς ἐκτιθεῖσαι ἡμέραι τῆς ἐπιβληθησομένης ποινῆς.

2. Ἐν περιπτώσει ἐπαυξήσεως ποινῆς, ἡ ἔκτισις τοῦ ὑπολοίπου τῆς ὁποίας ἐχαρίσθη, ἡ ἐπαύξησις λογίζεται ὡς χαρισθεῖσαι.

3. Αἱ οἰκονομικαὶ συνέπειαι τῶν πειθαρχικῶν ποινῶν διὰ τοὺς Ὑπαξιωματικοὺς καὶ Χωροφύλακας διατηροῦνται καὶ ἂν ἔτι ἡ ποινή, δι' οἱονδήποτε λόγον, δὲν ἐξετίθη.

Ἄρθρον 40.

Ὁ ἔλεγχος ἐκτίσεως τῶν ἐπιβληθεισῶν ποινῶν ἀνήκει εἰς τοὺς προϊσταμένους τῶν τιμωρηθέντων Διοικητάς, οἵτινες ἀσκοῦσι τὸ πρὸς τοῦτο καθῆκον των αὐτοπροσώπως, ἢ διὰ τῶν ὑπ' αὐτοὺς Ἀξιωματικῶν ἢ Ὑπαξιωματικῶν ἀναλόγως τοῦ βαθμοῦ τοῦ ἐκτίοντος τὴν ποινήν.

Ἄρθρον 41.

Αἱ ἐπιβληθεῖσαι κατώτεραι πειθαρχικαὶ ποιναὶ δὲν ἐκτίονται μετὰ παρέλευσιν 6 μηνῶν, ἀφ' ἧς ἐπεβλήθησαν.

ΜΕΡΟΣ Β'.

Ἀνακριτικὰ Συμβούλια ὑπαξιωματικῶν καὶ χωροφυλάκων. Ἀνώτεραι πειθαρχικαὶ ποιναί.

Ἄρθρον 42.

1. Αἱ ἀνώτεραι πειθαρχικαὶ ποιναὶ ἐπιβάλλονται εἰς τοὺς ὑπαξιωματικοὺς καὶ χωροφύλακας κατόπιν ἀποφάσεως Ἀνακριτικοῦ Συμβουλίου.

2. Τὰ πειθαρχικὰ ἀδικήματα ἅτινα ἐπισύρουσιν ἀνωτέρας πειθαρχικὰς ποινὰς καὶ αἱ συνέπειαι τούτων ὁρίζονται ὑπὸ τοῦ Κώδικος Χωροφυλακῆς.

3. Τὰ τοιαῦτα πειθαρχικὰ ἀδικήματα βεβαιοῦνται πάντοτε δι' ἐνόρκου Διοικητικῆς ἐξετάσεως, ἐφ' ὅσον ὅμως πρόκειται περὶ καταδίκης εἰς ποινὴν φυλακίσεως διὰ πρᾶξιν ἀφορῶσαν τὴν στρατιωτικὴν τιμὴν ἢ πειθαρχίαν, ἢ τοιαύτης ἀπαγγελούσης πρόσκαιρον ἀποστέρησιν τῶν πολιτικῶν δικαιωμάτων, ὡς καὶ διὰ καταδίκην ἐπὶ οἱαδήποτε πράξει εἰς ποινὴν φυλακίσεως μείζονα τῶν ἓξ (6) μηνῶν, ἀρκεῖ ἀντίγραφον ἢ ἀπόσπασμα τῆς ἀμετακλήτου καταστάσης καταδικαστικῆς ἀποφάσεως καὶ ἡ διοικητικὴ ἀπολογία τοῦ ὑπαιτίου.

Ἄρθρον 43.

1. Πᾶς Διοικητὴς Ἀξιωματικός, Διευθυντὴς Ὑπηρεσίας κατὰ τὸ ἄρθρον 109 τοῦ Κ.Σ.Ε.Β.Χ., φρονῶν ὅτι ὑπαξιωματικὸς ἢ χωροφύλαξ, ἐκ τῶν ὑπὸ τὰς διαταγάς του ὑπηρετούντων, ὑπέπεσεν εἰς παράπτωμα ἐπισῦρον ἀνωτέραν πειθαρχικὴν ποινήν, διατάσσει τὴν ἐνέργειαν ἐνόρκου Διοικητικῆς ἐξετάσεως παρ' Ἀξιωματικοῦ ἐκ τῶν ὑπὸ τὰς διαταγάς του ὑπηρετούντων ἢ ἐνεργεῖ ταύτην αὐτοπροσώπως.

Ἡ διατάσσουσα τὴν ἐξέτασιν ὑπηρεσία ἀναφέρει ἱεραρχικῶς περὶ τοῦ παραπτώματος πρὸς τὴν προϊσταμένην αὐτῆς Ἀνωτέραν Διοίκησιν Χωροφυλακῆς ἢ τὴν ταύτῃ ἐξομοιουμένην ὑπηρεσίαν.

2. Ἐὰν τὸ παράπτωμα διεπράχθη ὑπό τινος τῶν ἀνηκόντων εἰς τὴν δύναμιν ὑπηρεσίας διοικουμένης παρ' Ἀξιωματικοῦ, μὴ ἔχοντος τὴν κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον ἰδιότητα τοῦ Διευθυντοῦ Ὑπηρεσίας, ἢ παρ' Ἀνθυπασπιστοῦ ἢ Ὑπαξιωματικοῦ, ὁ Διοικητὴς ταύτης ἀναφέρει ἀμελλητὶ περὶ τοῦ παραπτώματος εἰς τὴν προϊσταμένην του ὑπηρεσίαν τῆς προηγουμένης παραγράφου, συνυποβάλλων καὶ πᾶν ἔγγραφον ἢ στοιχεῖον χρήσιμον πρὸς βεβαίωσιν τοῦ παραπτώματος, ἔτι δὲ καὶ τυχὸν ὑποβληθεῖσαν αἴτησιν ἀδικηθέντος προσώπου.

Ὁ λαβὼν τὴν ἀναφορὰν Διοικητὴς Ἀξιωματικὸς ἐνεργεῖ κατὰ τὰ ἐν τῇ παραγράφῳ 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου ὁριζόμενα.

3. Διαταχθείσης ἐνόρκου Διοικητικῆς ἐξετάσεως αἴρεται ταυτοχρόνως ἡ διὰ τὸ αὐτὸ πειθαρχικὸν ἀδίκημα ἐπιβληθεῖσα τυχὸν κατωτέρα πειθαρχικὴ ποινή.

4. Ἐὰν τὸ παράπτωμα διεπράχθη μακρὰν τοῦ τόπου, ἔνθα ὑπηρετεῖ ὁ Ὑπαξιωματικὸς ἢ Χωροφύλαξ ἁρμοδία πρὸς βεβαίωσιν τοῦ παραπτώματος εἶναι ἡ Ὑπηρεσία Χωροφυλακῆς, εἰς ἣν ὀργανικῶς ἀνήκει ὁ πταίστης ἢ ἡ τοιαύτη τοῦ τόπου ἔνθα διεπράχθη τὸ παράπτωμα, ἡ ὁποία ὅμως ὑποχρεοῦται νὰ κοινοποιήσῃ τὰς ἐνεργείας της εἰς τὴν πρώτην καὶ περατωθείσης τῆς ἀνακρίσεως νὰ διαβιβάσῃ τὴν δικογραφίαν πρὸς αὐτήν, ἁρμοδίαν ἵνα ἐνεργήσῃ περαιτέρω.

Ἔνορκος Διοικητικὴ ἐξέτασις.

Ἄρθρον 44.

1. Ἡ ἔνορκος διοικητικὴ ἐξέτασις γίνεται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Ν. 4636 ἔτους 1930 «περὶ ὑποχρεώσεως τῶν ἐπὶ τῶν στρατιωτικῶν ὑποθέσεων ὡς μαρτύρων καλουμένων πρὸς προσέλευσιν καὶ μαρτυρίαν» καὶ τῶν ἄρθρων 284 καὶ 285 τοῦ Στρατιωτικοῦ Ποινικοῦ Κώδικος.

2. Οἱ μάρτυρες ὁρκίζονται συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 285 παράγραφος 5 τοῦ Στρατιωτικοῦ Ποινικοῦ Κώδικος, ἐν συνδυασμῷ πρὸς τὰς τοῦ Κώδικος Ποινικῆς Δικονομίας.

3. Λοιπὰ ἀποδεικτικὰ μέσα τῆς ποινικῆς διαδικασίας δύνανται νὰ χρησιμοποιηθῶσι καὶ κατὰ τὴν ἔνορκον διοικητικὴν ἐξέτασιν.

4. Ὁ ἐγκαλούμενος ἐξετάζεται ἀνωμοτί.

5. Ὁ ἐνεργῶν τὴν ἔνορκον διοικητικὴν ἐξέτασιν ἐκδίδει μετὰ τὸ πέρας αὐτῆς ἠτιολογημένην γνωμοδότησιν.

Πρωτοβάθμιον Ἀνακριτικὸν Συμβούλιον.

Ἄρθρον 45.

1. Ἡ παραπομπὴ εἰς Ἀνακριτικὸν Συμβούλιον ὑπαξιωματικῶν καὶ χωροφυλάκων, ὡς καὶ ἡ συγκρότησις τῶν Συμβουλίων καὶ ὁ καθορισμὸς τῶν ἀναπληρωματικῶν μελῶν γίνεται ὑπὸ τῶν Ἀνωτέρων Διοικητῶν Χωροφυλακῆς καὶ τῶν τούτοις ἐξομοιουμένων Διευθυντῶν ἢ Διοικητῶν Ὑπηρεσιῶν, πλὴν τῶν ἀνηκόντων εἰς τὴν δύναμιν τοῦ Ἀρχηγείου, τῶν ὑπαγομένων εἰς τὴν Γενικὴν Διεύθυνσιν Χωροφυλακῆς, Διευθύνσεων καὶ Ὑπηρεσιῶν, τῆς Γενικῆς Διευθύνσεως Πολιτικῆς Ἀμύνης καὶ τῶν Διευθύνσεων Ἐγκληματολογικῶν Ὑπηρεσιῶν, Ἀλλοδαπῶν καὶ Τουριστικῆς Ἀστυνομίας, δι' οὓς ἁρμόδιον πρὸς τοῦτο εἶναι τὸ Φρουραρχεῖον Χωροφυλακῆς Ἀθηνῶν, πρὸς οὓς ὑποβάλλονται ἱεραρχικῶς αἱ κατὰ τὸ ἄρθρον 43 τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ σχηματιζόμεναι δικογραφίαι, μετ' ἀναλόγων ἠτιολογημένων προτάσεων τῶν καθ' ἱεραρχίαν ἐνδιαμέσων. Οὗτοι, εἴτε κρίνουσι τὴν πρᾶξιν ὡς μὴ ἐλεγκτέαν, εἴτε ἐπιβάλλουσι κατωτέραν πειθαρχικὴν ποινὴν καὶ εἰς ἀμφοτέρας τὰς περιπτώσεις θέτουσι τὴν δικογραφίαν εἰς τὸ Ἀρχηγεῖον, εἴτε διατάσσουσι τὴν παραπομπὴν τοῦ πταίσαντος εἰς Ἀνακριτικὸν Συμβούλιον.

2. Ὁ Ἀνώτερος Διοικητὴς Χωροφυλακῆς καὶ πᾶς καθ' ἱεραρχίαν ἐνδιάμεσος, εὑρὼν ὅτι ἡ διενεργηθεῖσα ἔνορκος διοικητικὴ ἐξέτασις εἶναι ἐλλιπής, ἐπιστρέφει τὴν δικογρα-

φίαν καὶ διατάσσει τὴν συμπλήρωσιν ὑπὸ τοῦ διενεργήσαντος τὴν ἐξέτασιν ἢ ἄλλου Ἀξιωματικοῦ τῆς δυνάμεώς του.

3. Διὰ τοὺς νοσηλευομένους εἰς Νοσοκομεῖα καὶ τοὺς τελοῦντας εἰς ἀναρρωτικὴν ἢ μακρὰν ἄδειαν Ὑπαξιωματικοὺς καὶ Χωροφύλακας, ἀναβάλλεται ἡ συγκρότησις τοῦ Ἀνακριτικοῦ Συμβουλίου, μέχρις οὗ κριθῇ τελικῶς ἀπὸ ὑγειονομικῆς πλευρᾶς ἡ θέσις αὐτοῦ, ἐκτὸς ἐὰν τὸ παράπτωμα ἐνέχῃ ἐξαιρετικὴν βαρύτητα, ἐπιβάλλουσαν τὴν ἄμεσον ἀπομάκρυνσιν τοῦ πταίστου ἐκ τοῦ Σώματος, ὁπότε δύναται νὰ διαταχθῇ ἡ ἄμεσος παραπομπή. Διὰ τοὺς τυχὸν συμμετόχους, ἐν περιπτώσει ἀναβολῆς, ἡ ὑπόθεσις χωρίζεται καὶ ἡ διαδικασία χωρεῖ ὡς πρὸς αὐτοὺς κανονικῶς.

4. Ὅταν ὁ ἐγκαλούμενος ὑπηρετῇ ἢ ἐν πάσῃ περιπτώσει διαμένῃ ἐκτὸς τῆς περιφερείας τῆς Ἀνωτέρας Διοικήσεως, παρ' ἧ ἐκκρεμεῖ ἡ δικογραφία, ἢ ὅταν διὰ λόγους τάξεως ἐπιβάλλεται, προκαλεῖται διὰ τοῦ Ἀρχηγοῦ Β. Χωροφυλακῆς ἡ παραπομπὴ τῆς ὑποθέσεως εἰς ἑτέραν κατὰ τὴν κρίσιν του Ἀνωτέραν Διοίκησιν ἢ ταύτῃ ἐξομοιουμένην, εἰς ἧς τὴν δύναμιν ὑποχρεωτικῶς τοποθετεῖται, ἐὰν δὲν ἀνήκει ὀργανικῶς εἰς ταύτην. Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ἡ διαδικασία ἐξακολουθεῖ ἀφ' οὗ σημείου διεκόπη, παραμενουσῶν ἐγκύρων τῶν ἐν τῷ μεταξὺ ἐνεργηθεισῶν πράξεων.

5. Ὅταν ὁ ἐγκαλούμενος κρατῆται εἰς Φυλακάς, ζητεῖται παρὰ τοῦ ἁρμοδίου Εἰσαγγελέως ἢ Βασιλικοῦ Ἐπιτρόπου ἡ μεταγωγὴ αὐτοῦ διὰ τὴν ἐμφάνισιν ἐνώπιον τοῦ Ἀνακριτικοῦ Συμβουλίου.

Ἄρθρον 46.

1. Τὸ Ἀνακριτικὸν Συμβούλιον συγκροτεῖται, κατὰ τὰ ἐν τῷ Κώδικι Β. Χωροφυλακῆς ὁριζόμενα, ἐξ Ἀξιωματικῶν τελούντων ὑπὸ τὰς διαταγὰς τῶν συγκροτούντων τὸ Συμβούλιον καὶ ἐὰν ὁ συγκροτῶν εἶναι ὁ Φρούραρχος Χωροφυλακῆς Ἀθηνῶν ἐκ τῶν ὑπηρετούντων εἰς τὴν περιοχὴν τῆς τέως Διοικήσεως Πρωτευούσης.

2. Ὁ κατὰ βαθμὸν ἀνώτερος ἐκ τῶν μελῶν τοῦ Συμβουλίου ἢ, ἐν ἰσοβαθμίᾳ, ὁ ἀρχαιότερος εἶναι Πρόεδρος αὐτοῦ, ὁ δὲ νεώτερος Εἰσηγητής.

3. Διὰ τὴν ἀναπλήρωσιν τῶν τακτικῶν μελῶν, ἐν περιπτώσει κωλύματος ἢ ἀπουσίας αὐτῶν, ὁ συγκροτῶν τὸ Συμβούλιον ὁρίζει ἰσάριθμα ἢ ὀλιγώτερα ἀναλόγως βαθμοῦ ἀναπληρωματικὰ μέλη, τοὐλάχιστον ὅμως τρία.

4. Ὁ Πρόεδρος τοῦ Ἀνακριτικοῦ Συμβουλίου δὲν ὑποχρεοῦται νὰ καλῇ τὰ ἀναπληρωματικὰ μέλη κατὰ τὴν σειρὰν τῆς ἐν τῇ διαταγῇ ἀναγραφῆς των.

5. Δὲν δύναται νὰ διορισθῇ μέλος τοῦ Ἀνακριτικοῦ Συμβουλίου:

α) Ὅστις εἶναι συγγενὴς τοῦ ἐγκαλουμένου εἰς ἀνιόντα ἢ κατιόντα βαθμὸν ἢ μέχρι καὶ τοῦ τετάρτου ἐκ πλαγίου βαθμοῦ ἢ μέχρι καὶ τοῦ δευτέρου ἐξ ἀγχιστείας.

β) Ὅστις ἤθελεν ὁμολογουμένως ἔχει ἰδιαιτέραν φιλίαν ἢ οἰκειότητα ἢ ἔχθραν μετ' αὐτοῦ.

γ) Ὅστις κατήγγειλε τὴν πρᾶξιν, δι' ἣν παρεπέμφθη ὁ ἐγκαλούμενος ἢ ἐγνωμάτευσε περὶ τῆς παραπομπῆς ἢ μή.

δ) Ὅστις ἐνήργησε τὴν διοικητικὴν ἐξέτασιν ἢ ἐξητάσθη κατ' αὐτὴν ὡς μάρτυς.

ε) Ὅστις παρουσιάζεται ὡς μάρτυς.

Ἄρθρον 47.

1. Ἡ διαταγὴ συγκροτήσεως τοῦ Ἀνακριτικοῦ Συμβουλίου δέον νὰ περιέχῃ:

α) Τὴν αἰτίαν καὶ ἐν περιλήψει τὰ περιστατικὰ τῆς πράξεως, δι' ἣν ὁ ἐγκαλούμενος παραπέμπεται.

β) Σημείωσιν περὶ τοῦ ὀνοματεπωνύμου καὶ τοῦ βαθμοῦ τῶν μελῶν τοῦ Ἀνακριτικοῦ Συμβουλίου τακτικῶν καὶ ἀναπληρωματικῶν.

γ) Τὸν τόπον καὶ τὴν προθεσμίαν, ἐν οἷς δέον νὰ συνέλθῃ τὸ Ἀνακριτικὸν Συμβούλιον.

δ) Τὸ ἐρώτημα ἐφ' οὗ τὸ Ἀνακριτικὸν Συμβούλιον δέον ν' ἀποφανθῇ.

2. Ἀντίγραφα τῆς πράξεως ταύτης ἰσάριθμα πρὸς τὰ μέλη τοῦ Συμβουλίου καὶ τὸν ἐγκαλούμενον, μετὰ τοῦ φακέλλου τῆς ὑποθέσεως, τοῦ ἀτομικοῦ βιβλιαρίου καὶ πάντων ἐν γένει τῶν διαφωτιστικῶν ἐγγράφων καὶ ἄλλων στοιχείων, διαβιβάζονται εἰς τὸν Πρόεδρον τοῦ Ἀνακριτικοῦ Συμβουλίου. Ἕτερα ἀντίγραφα διαβιβάζονται εἰς τὰς τηρούσας τὰ ἀτομικὰ βιβλιάρια τοῦ ἐγκαλουμένου Ὑπηρεσίας διὰ τὴν οἰκείαν καταχώρισιν ἐν αὐτοῖς.

Ἄρθρον 48.

1. Ὁ Πρόεδρος διὰ τοῦ Φρουραρχείου Χωροφυλακῆς ἢ ἀπ' εὐθείας ἢ καθ' οἱονδήποτε ἄλλον τρόπον ἤθελε κρίνει πρόσφορον:

α) Κοινοποιεῖ τὸ ταχύτερον αὐτὴν ἐπὶ ἀποδείξει εἰς τὰ λοιπὰ μέλη τοῦ Συμβουλίου τακτικὰ καὶ ἀναπληρωματικὰ καὶ εἰς τὸν ἐγκαλούμενον.

β) Καλεῖ τὸν ἐγκαλούμενον, ἵνα, ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν, μὴ ὑπολογιζομένης τῆς ἡμέρας τῆς κοινοποιήσεως καὶ τῆς τοιαύτης παρουσιάσεως, πρτείνει δι' ἐγγράφου ἀναφορᾶς του, ἀπ' εὐθείας εἰς τὸν Πρόεδρον ὑποβαλλομένης, μάρτυρας ὑπερασπίσεως, ἂν ἔχῃ, σημειῶν καὶ τὴν κατοικίαν αὐτῶν.

2. Ὁ Πρόεδρος λαβὼν τὰς ἀποδείξεις τῶν κοινοποιήσεων τούτων καὶ ἔχων ὑπ' ὄψει καὶ τὴν ἀπὸ τῆς ἕδρας τοῦ Συμβουλίου ἀπόστασιν τῆς διαμονῆς τοῦ ἐγκαλουμένου καὶ τῶν μαρτύρων, συγκαλεῖ τὸ Συμβούλιον πρὸς συνεδρίασιν ἐν ὡρισμένῳ τόπῳ καὶ χρόνῳ καὶ καλεῖ τὸν ἐγκαλούμενον, πρὸ τριῶν τοὐλάχιστον ἡμερῶν, ἐπὶ ποινῇ ἀκυρότητος τῆς διαδικασίας, ὅπως προσέλθῃ εἰς τὴν συνεδρίασιν καὶ ἀπολογηθῇ.

3. Καλεῖ δὲ ὡσαύτως καὶ τοὺς μάρτυρας, οὓς ἤθελε κρίνει ἀναγκαίους πρὸς διαφώτισιν τοῦ Συμβουλίου καὶ δύο τοὐλάχιστον ἐκ τῶν ὑπὸ τοῦ ἐγκαλουμένου προταθέντων κατὰ τὴν σειρὰν τῆς ὑπ' αὐτοῦ ἀναγραφῆς. Ἐὰν οἱ προταθέντες ὑπὸ τοῦ ἐγκαλουμένου μάρτυρες διαμένωσι μακρὰν τῆς ἕδρας τοῦ Συμβουλίου, ὁ δὲ Πρόεδρος ἐκ τῆς μελέτης τῆς δικογραφίας καὶ ἐκ τῆς ἀναφορᾶς τοῦ ἐγκαλουμένου κρίνει ὅτι οὗτοι θέλουσι καταθέσῃ περὶ γεγονότων ἐχόντων ἐπίδρασιν εἰς τὴν κρίσιν τοῦ Συμβουλίου, καθίσταται δὲ ἀδύνατος ὁ ἐξ ἄλλων στοιχείων σχηματισμὸς κρίσεως τούτου, αἰτεῖται τὴν ἔνορκον ἐξέτασιν τῶν προσώπων τούτων παρὰ τῶν Ὑπηρεσιῶν Χωροφυλακῆς ἢ Ἀστυνομίας Πόλεων τοῦ τόπου διαμονῆς των.

4. Ὁ ἐγκαλούμενος ὅμως δικαιοῦται, ἵνα, ἰδίαις αὐτοῦ δαπάναις, ἐμφανίσῃ μάρτυρας, κατὰ τὴν ἐνώπιον τοῦ Συμβουλίου διαδικασίαν, πρὸς ὑπεράσπισίν του.

Ἄρθρον 49.

1. Εἰς τὸν ὑπὸ τοῦ Προέδρου ὁρισθέντα διὰ τὴν συνεδρίασιν τοῦ Συμβουλίου τόπον καὶ χρόνον, συνέρχονται πάντα τὰ μέλη αὐτοῦ τακτικὰ καὶ ἀναπληρωματικά.

2. Ὁ ἐγκαλούμενος δικαιοῦται νὰ ζητήσῃ δι' ἐγγράφου πρὸς τὸν Πρόεδρον ἀναφορᾶς, ὑποβαλλομένης ἐπὶ ποινῇ ἀπαραδέκτου, πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς συνεδριάσεως, τὴν ἐξαίρεσιν ἑνὸς τὸ πολὺ μέλους τοῦ Συμβουλίου, ἡ ὁποία γίνεται ὑποχρεωτικῶς δεκτή.

3. Πᾶν μέλος τοῦ Συμβουλίου συνειδὸς ἑαυτῷ αἰτίαν ἐξαιρέσεως ἐκ τῶν τοῦ ἄρθρου 46 παρ. 5 τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ, ὀφείλει πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς συνεδριάσεως νὰ φανερώσῃ αὐτὴν εἰς τὸ Συμβούλιον, τοῦτο δέ, συμπληρούμενον δι' ἀναπληρωματικῶν μελῶν, ἀποφασίζει παραχρῆμα κατὰ πλειοψηφίαν περὶ τῆς ἐξαιρέσεως.

4. Τὰ τυχὸν ἐξαιρεθέντα μέλη ἀπέχουσιν ὁριστικῶς τῆς ἐκτελέσεως τῶν ἔργων των, εἰς δὲ τὰς θέσεις αὐτῶν παραμένουσι τὰ ἀναπληρωματικὰ μέλη διὰ τὴν κρίσιν τῆς ὑποθέσεως, ἐὰν ὅμως τὸ οὕτωσι συγκροτηθὲν Συμβούλιον ἀποφανθῇ ὅτι ὁ ὑπὸ τοῦ μέλους τοῦ Συμβουλίου δηλωθεὶς λόγος ἐξαιρέσεως δὲν εἶναι ἀποχρών, τὸ Συμβούλιον ἀνασυντίθεται διὰ τοῦ δηλώσαντος λόγον ἐξαιρέσεως μέλους, τὸ ὁποῖον καταλαμβάνει ὁριστικῶς πλέον τὴν θέσιν του ἐν αὐτῷ.

5. Περὶ πάντων τούτων συντάσσεται πρακτικόν, ἐν ᾧ καταχωρίζεται καὶ ἡ ἐκδοθεῖσα ἀπόφασις.

Ἄρθρον 50.

1. Αἱ συνεδριάσεις τοῦ Συμβουλίου γίνονται κεκλεισμένων τῶν θυρῶν. Οὐδεὶς ἐκτὸς τοῦ ἐγκαλουμένου καὶ τῶν μαρτύρων παρίσταται κατ' αὐτάς.

2. Ἡ διαδικασία διεξάγεται προφορικῶς, τὴν διεύθυνσιν δὲ ταύτης ἔχει ὁ Πρόεδρος.

3. Ἡ συνεδρίασις δὲν διακόπτεται, εἰμὴ διὰ τὰ πρὸς ἀναψυχὴν ἀναγκαῖα διαλείμματα, διὰ τὴν ἐμφάνισιν οὐσιώδους μάρτυρος, ἢ διὰ τὴν ἐξακρίβωσιν οὐσιώδους γεγονότος. Περὶ τῆς διακοπῆς ἀποφασίζει τὸ Συμβούλιον κατὰ πλειοψηφίαν.

Ἄρθρον 51.

1. Ἅμα τῇ ἐνάρξει τῆς συνεδριάσεως ὁ Πρόεδρος διατάσσει, ἵνα ἐμφανισθῇ ὁ ἐγκαλούμενος, ὅστις προσέρχεται ἄοπλος καὶ ἀσκεπὴς καὶ παρίσταται ἐν τῇ συνεδριάσει μέχρι πέρατος τῆς ἀνακρίσεως. Ἐν περιπτώσει μὴ ἐμφανίσεως τοῦ ἐγκαλουμένου, ἂν μὲν οὗτος ἐδικαιολόγησε τὴν ἀπουσίαν του, τὸ Συμβούλιον ἀναβάλλει τὴν ἀνάκρισιν τῆς ὑποθέσεως εἰς ἄλλην ἡμέραν ἐντὸς τῆς ὑπὸ τοῦ συγκροτήσαντος τὸ Συμβούλιον τεταγμένης προθεσμίας, ἄλλως ἡ διαδικασία προχωρεῖ. Δευτέρα ἀναβολὴ ἐκ τοῦ λόγου τούτου δὲν ἐπιτρέπεται.

2. Ὁ εἰσηγητὴς ἀναγιγνώσκει, ἐντολῇ τοῦ Προέδρου, πρῶτον μὲν τὴν περὶ συγκροτήσεως τοῦ Συμβουλίου διαταγὴν καὶ τὴν τυχὸν ἐκδοθεῖσαν ἀπόφασιν ἐξαιρέσεως, εἶτα δὲ ὅλα τὰ ἔγγραφα τῆς ὑποθέσεως, ὧν τὴν ἀνάγνωσιν ἤθελε κρίνει ἀναγκαίαν ὁ Πρόεδρος. Τῇ αἰτήσει τοῦ ἐγκαλουμένου ἢ τινὸς τῶν μελῶν τοῦ Συμβουλίου, δύναται τὸ Συμβούλιον νὰ διατάξῃ τὴν ἀνάγνωσιν ὡρισμένων ἐγγράφων τῆς ὑποθέσεως, ἢ καὶ πάντων τῶν ἐγγράφων.

3. Ὁ Πρόεδρος μετὰ τοῦτο καλεῖ τοὺς ὑπ' αὐτοῦ κληθέντας μάρτυρας, ὡς καὶ τοὺς ὑπὸ τοῦ ἐγκαλουμένου προταθέντας. Ἂν τινὲς τῶν μαρτύρων τούτων εἶναι ἀπόντες τὸ δὲ Συμβούλιον κρίνει οὐσιωδῶς ἀναγκαίαν τὴν ἐμφάνισιν αὐτῶν, ἀναβάλλει τὴν κρίσιν τῆς ὑποθέσεως εἰς ἄλλην ὡρισμένην ἡμέραν ἐντὸς τῆς τεταγμένης προθεσμίας, ἄλλως ἡ διαδικασία προχωρεῖ.

Ἡ ἀνευ εὐλογου αἰτίας μὴ ἐμφάνισις μάρτυρος, ὡς καὶ ἡ ἄρνησις καταθέσεως, ἀποτελεῖ πταῖσμα. Ὡς εὔλογος αἰτία θεωρεῖται καὶ ἡ μετὰ τοῦ κατηγορουμένου συγγένεια εἰς εὐθειαν γραμμήν, ἢ μέχρι τοῦ δευτέρου βαθμοῦ ἐκ πλαγίου.

4. Τὸ Συμβούλιον δύναται καὶ κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἀνακρίσεως νὰ καλέσῃ καὶ ἐξετάσῃ πᾶν πρόσωπον, οὗ τὴν ἐξέτασιν ἤθελε κρίνει ἀναγκαίαν.

5. Οἱ μάρτυρες ἐξετάζονται ἐνόρκως κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Στρατιωτικοῦ Ποινικοῦ Κώδικος.

6. Τοὺς μάρτυρας ἐξετάζει ὁ Πρόεδρος καὶ μετ' αὐτὸν κατὰ σειρὰν τὰ μέλη τοῦ Συμβουλίου, τελευταῖος δὲ ὁ ἐγκαλούμενος, ὅστις τὰς ἐρωτήσεις του ἀπευθύνει διὰ τοῦ Προέδρου. Οἱ μάρτυρες δύνανται νὰ ἐξετασθῶσι καὶ κατ' ἀντιπαράστασιν.

Αἱ καταθέσεις τῶν μαρτύρων καταχωρίζονται συνοπτικῶς ἐν ἰδιαιτέρῳ πρακτικῷ, ὑπογραφομένῳ ἀμέσως ὑπ' αὐτῶν, τοῦ Προέδρου καὶ τοῦ Εἰσηγητοῦ.

7. Τελευταῖος ἐξετάζεται καὶ ἀπολογεῖται ὁ ἐγκαλούμενος.

8. Ὁ Πρόεδρος μετὰ τοῦτο ἐρωτᾷ τὰ μέλη τοῦ Συμβουλίου ἂν ἔχωσιν ἔτι νὰ ζητήσωσιν ἐξήγησιν τινὰ ἀπὸ τοὺς μάρτυρας, ἢ τὸν ἐγκαλούμενον, τούτων δὲ ἀποκρινομένων ἀποφατικῶς, κηρύσσει περαιωμένην τὴν ἀνάκρισιν καὶ ὁ ἐγκαλούμενος μετὰ τῶν τυχὸν παρευρισκομένων μαρτύρων ἀποσύρονται.

Ἄρθρον 52.

1. Τὸ Συμβούλιον διασκέπτεται πρὸς ἔκδοσιν τῆς γνωμοδοτήσεώς του. Πρὸ τῆς ἐκδόσεως τῆς γνωματεύσεως τὰ μέλη τοῦ Συμβουλίου μὲ οὐδένα ἐπικοινωνοῦσιν, οὐδὲ ἀποχωρίζονται ἀλλήλων.

2. Ἐὰν ἐκ τῆς ἐνώπιόν του διεξαχθείσης διαδικασίας τὸ Συμβούλιον δὲν ἠδυνήθη νὰ μορφώσῃ πεποίθησιν ἐπὶ ὡρισμένου οὐσιώδους γεγονότος καὶ δὲν ἐπαρκεῖ κατὰ τὴν κρίσιν του πρὸς τοῦτο, ἡ τεταγμένη προθεσμία, δύναται νὰ ἀναβάλῃ τὴν ἀνάκρισιν τῆς ὑποθέσεως εἰς ἄλλην ρητῶς ὡρισμένην ἡμέραν καὶ πέραν ἐν ἀνάγκῃ, ἀλλ' οὐχὶ πλέον τῶν δέκα πέντε ἡμερῶν ἀπὸ τῆς προθεσμίας ταύτης.

Διὰ τὴν διευκρίνισιν τοῦ γεγονότος τὸ Συμβούλιον δικαιοῦται νὰ ζητῇ διὰ τοῦ Προέδρου, πληροφορίας, ἀπ' εὐθείας μὲν παρ' οἱασδήποτε Ὑπηρεσίας Χωροφυλακῆς, Ἀστυνομίας Πόλεων ἢ Στρατιωτικῆς Ἀρχῆς, ἢ τὴν λῆψιν ἐγγράφου μαρτυρίας προσώπων διαμενόντων ἐντὸς τῆς ἕδρας αὐτοῦ, ἐγγράφους δὲ πληροφορίας παρ' οἱασδήποτε Πολιτικῆς Ἀρχῆς, μέσῳ τῆς διαταξάσης τὴν συγκρότησιν τοῦ Συμβουλίου Ἀρχῆς.

Ὁ ἐγκαλούμενος ὑποχρεοῦται ἀπρόσκλητος νὰ ἐμφανισθῇ κατὰ τὴν ὁρισθεῖσαν νέαν ἡμέραν συνεδριάσεως τοῦ Συμβουλίου.

3. Ὁ Πρόεδρος θέτει εἰς τὸ Συμβούλιον τὸ ἐρώτημα, ὡς ἀκριβῶς διατυποῦται ἐν τῇ διαταγῇ δι' ἧς παρεπέμφθη ὁ ἐγκαλούμενος ἐνώπιον τοῦ Συμβουλίου ὡς ἑξῆς:

α) Ὑπάρχει λόγος νὰ ἐπιβληθῇ ἡ ποινὴ τῆς ἐκπτώσεως (προκειμένου περὶ Ὑπαξιωματικοῦ) ἢ ἀποβολῆς (προκειμένου περὶ Χωροφύλακος) εἰς τὸν Α..... Β..... (παρατίθεται ὁ βαθμός, τὸ ὄνομα καὶ ἐπώνυμον τοῦ ἐγκαλουμένου) διὰ (παρατίθεται ἡ νόμιμος αἰτία, δι' ἣν ὁ ἐγκαλούμενος παρεπέμφθη ἐνώπιον τοῦ Ἀνακριτικοῦ Συμβουλίου μετὰ συντόμου μνείας τῶν περιστατικῶν τῶν ἀποτελούντων τὰ στοιχεῖα τοῦ παραπτώματος). Οὐδὲν ἄλλο ἐρώτημα δύναται νὰ τεθῇ εἰς τὸ Συμβούλιον.

Ἄρθρον 53.

1. Διὰ τὸν καταρτισμὸν τῆς γνωμοδοτήσεως γίνεται ψηφοφορία μυστική.

α) Ὁ εἰσηγητὴς παρασκευάζει, ἐντολῇ τοῦ Προέδρου, ἐνώπιον τοῦ Συμβουλίου δέκα ὅμοια ψηφοδέλτια, ἐξ ὧν τὰ μὲν πέντε φέρουσιν ἀναγεγραμμένην ἐπὶ τῆς μιᾶς ὄψεως τὴν λέξιν ΝΑΙ, τὰ δὲ ἕτερα τὴν λέξιν ΟΧΙ, καὶ διανέμει εἰς τὰ μέλη ἀνὰ ἓν ἐκ τῶν πρώτων καὶ ἀνὰ ἓν ἐκ τῶν δευτέρων. Ἕκαστον ἐκ τῶν μελῶν, ἀρχῆς γενομένης ἐκ τοῦ νεωτέρου, ἐγχειρίζει εἰς τὸν Πρόεδρον, εἰς ἔκφρασιν τῆς γνώμης του, ἓν ἐκ τῶν δύο ψηφοδελτίων καταλλήλως δεδιπλωμένον.

β) Τὰ ἔχοντα τὴν λέξιν «ΝΑΙ» ψηφοδέλτια ἐκφράζουσι τὴν κατὰ τοῦ ἐγκαλουμένου γνώμην, τὰ δὲ ἔχοντα τὴν λέξιν «ΟΧΙ» ἐκφράζουσι τὴν ὑπὲρ αὐτοῦ.

γ) Ὁ Πρόεδρος ἀναμιγνύει τὰ ἐγχειρισθέντα αὐτῷ ψηφοδέλτια μετὰ τοῦ ἰδικοῦ του καὶ εἶτα ἀποκαλύπτων ταῦτα, ἐνεργεῖ ἐπὶ παρουσίᾳ ὅλων τὴν διαλογὴν τῶν ψήφων.

2. Ἡ γνώμη τῆς πλειοψηφίας ἀποτελεῖ τὴν γνώμην τοῦ Συμβουλίου, τὸ δὲ ἀποτέλεσμα τῆς ψηφοφορίας ἀναγράφεται ἐπὶ ποινῇ ἀκυρότητος τῆς διαδικασίας εἰς τὸ πρακτικὸν συνεδριάσεως.

3. Ἡ γνωμοδότησις δέον νὰ ᾖ ἠτιολογημένη.

Ἄρθρον 54.

1. Περὶ ὅλης τῆς ἐνώπιον τοῦ Συμβουλίου λαβούσης χώραν διαδικασίας συντάσσεται πρακτικόν, ὑπογραφόμενον ὑπὸ πάντων τῶν μελῶν, μεθ' ὃ τὸ Συμβούλιον διαλύεται ὁριστικῶς.

2. Τὸ πρακτικὸν τοῦτο δέον νὰ διαλαμβάνῃ:

α) Τὸν τόπον καὶ τὸν χρόνον τῆς συνεδριάσεως.

β) Ἐπὶ ποινῇ ἀκυρότητος τὰ ὀνοματεπώνυμα καὶ τὸν βαθμὸν τῶν μελῶν τοῦ Συμβουλίου.

γ) Τὸ ὀνοματεπώνυμον καὶ τὸν βαθμὸν τοῦ ἐγκαλουμένου.

δ) Τὴν διαταγὴν τῆς εἰς τὸ Συμβούλιον παραπομπῆς (ἐκδόσασαν Ἀρχήν, ἀριθμόν, ἡμερομηνίαν, αἰτιολογικόν).

ε) Τὰ ὀνοματεπώνυμα τῶν ἐξετασθέντων μαρτύρων.

στ) Τὴν ἀπολογίαν τοῦ ἐγκαλουμένου συνοπτικῶς, ἐὰν παρέστη οὗτος.

ζ) Τὰ τεθέντα ἐρωτήματα, τὴν ληφθεῖσαν ἀπόφασιν καὶ τὸν ἀριθμὸν τῶν ψήφων ἐπὶ ποινῇ ἀκυρότητος.

3. Τὸ πρακτικὸν τοῦτο μεθ' ὁλοκλήρου τοῦ φακέλλου τῆς ὑποθέσεως ὁ Πρόεδρος ὑποβάλλει ἀπ' εὐθείας εἰς τὸν διατάξαντα τὴν παραπομπὴν καὶ συγκρότησιν τοῦ Συμβουλίου, ὁ ὁποῖος, προκειμένου περὶ γνωμοδοτήσεως ἀθωωτικῆς κατὰ πλειοψηφίαν, ὑποβάλλει ταύτην μετὰ τῆς δικογραφίας πρὸς τὸν Ἀρχηγὸν Β. Χωροφυλακῆς.

Προσφυγὴ — Δευτεροβάθμιον Ἀνακριτικὸν Συμβούλιον

Ἄρθρον 55.

1. Ἐν περιπτώσει προσφυγῆς κατ' ἀποφάσεως Ἀνακριτικοῦ Συμβουλίου τὸ Δευτεροβάθμιον Ἀνακριτικὸν Συμβούλιον συγκροτεῖται κατὰ τὰ ἐν τῷ Κώδικι Β. Χωροφυλακῆς ὁριζόμενα. ἐφαρμοζομένων κατὰ τὰ λοιπὰ τῶν διατάξεων τῶν ἄρθρων 46

παρ. 2 ἕως καὶ 5, 47, 48, 49, 50, 51, 52, 53 καὶ 54 παρ. 1 καὶ 2 τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ.

2. Εἰς τὸ Δευτεροβάθμιον Συμβούλιον τίθεται διὰ διαταγῆς τοῦ Ἀρχηγοῦ Β. Χωροφυλακῆς τὸ αὐτό, ὡς καὶ εἰς τὸ Πρωτοβάθμιον, ἐρώτημα.

Ἄρθρον 56.

Τὸ Πρακτικὸν τοῦ Δευτεροβαθμίου Ἀνακριτικοῦ Συμβουλίου μεθ' ὁλοκλήρου τοῦ φακέλλου ὁ Πρόεδρος ὑποβάλλει ἀπ' εὐθείας πρὸς τὸν Ἀρχηγὸν Β. Χωροφυλακῆς προκειμένου περὶ Ὑπαξιωματικοῦ, εἰς τὴν Ἀνωτέραν Διοίκησιν Χωροφυλακῆς καὶ τὴν ταύτῃ ἐξομοιουμένην Ὑπηρεσίαν, προκειμένου περὶ Χωροφύλακος, οἵτινες, ἐὰν ἡ γνωμοδότησις εἶναι καταφατική, κοινοποιοῦσι ταύτην πρὸς τὸν ἐγκαλούμενον καὶ ἀφοῦ καταστῇ ἀμετάκλητος ἐπιβάλλουσι τὴν ἀντίστοιχον ποινήν.

Ἄρθρον 57.

Ἐπιβολὴ ποινῆς.

Τὰ τῆς ἐπιβολῆς τῶν ποινῶν τῆς ἐκπτώσεως διὰ τοὺς Ἀξιωματικοὺς καὶ τῆς ἀποβολῆς διὰ τοὺς Χωροφύλακας ὁρίζονται ὑπὸ τοῦ Κώδικος Β. Χωροφυλακῆς.

Ἄρθρον 58.

Δίωξις ἐξελθόντων τοῦ Σώματος.

Ἐὰν ὁ ἐγκαλούμενος ἐξελθὼν τοῦ Σώματος, εἶναι ἀγνώστου διαμονῆς, τὴν παραπομπὴν καὶ συγκρότησιν τοῦ Ἀνακριτικοῦ Συμβουλίου καὶ ἐν περιπτώσει καταφατικῆς γνωμοδοτήσεως κατὰ Χωροφύλακος τὴν ἐπιβολὴν τῆς ποινῆς, διατάσσει ἡ Ἀνωτέρα Διοίκησις Χωροφυλακῆς τοῦ τόπου τῆς τελευταίας γνωστῆς κατοικίας αὐτοῦ.

Ἄρθρον 59.

Ἐπιδόσεις.

Εἰς ἃς περιπτώσεις τὰ προηγούμενα ἄρθρα ἐπιβάλλουσι τὴν εἰς τὸν ἐγκαλούμενον κοινοποίησιν δικογράφων, ἐὰν οὗτος διατελεῖ εἰς λιποταξίαν, ἡ κοινοποίησις γίνεται εἰς τὸν Διοικητὴν τῆς Ὑπηρεσίας, ἐν ᾗ τελευταίως ὑπηρέτει. Ἐὰν δὲ διατελῇ εἰς μακρὰν ἄδειαν λόγῳ νοσήματος, ἢ ἔχει ἀπομακρυνθῇ τοῦ Σώματος καὶ τυγχάνει ἰδιώτης καὶ δὲν ἀνευρίσκεται αὐτοπροσώπως ἢ ἀρνῆται τὴν παραλαβὴν οἱουδήποτε δικογράφου, ἡ κοινοποίησις γίνεται εἰς τοὺς συνοικοῦντας συγγενεῖς ἢ συνοίκους τῆς τελευταίας γνωστῆς κατοικίας του καὶ ἐν περιπτώσει ἀρνήσεως παραλαβῆς τὰ ἐν λόγῳ δικόγραφα θυροκολλοῦνται. Περὶ τῆς κατὰ τὰ ἀνωτέρω ἐπιδόσεως καὶ θυροκολλήσεως συντάσσεται ἡ οἰκεία ἔκθεσις. Ἐὰν ὁ ἐγκαλούμενος εἶναι ἀγνώστου διαμονῆς, ἡ κοινοποίησις τῶν ἀνωτέρω γίνεται εἰς τὴν Ἀστυνομικὴν Ἀρχὴν τῆς τελευταίας γνωστῆς διαμονῆς του.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 6 Ἰουνίου 1956

Ο ΥΦΥΠΟΥΡΓΟΣ

Ν. ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ

ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ

(4)

Ἀριθ. πρωτ. 17329)Γ.Κ. 81.

Περὶ ἐκδόσεως ἐγγυητικῶν ἐπιστολῶν ὑπὸ τῶν Τραπεζῶν.

ΝΟΜΙΣΜΑΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Ἀπόσπασμα τῆς 975ης συνεδριάσεως τῆς Νομισματικῆς Ἐπιτροπῆς τῆς 12.7.1956.

Ἡ Ν. Ε., λαβοῦσα ὑπ' ὄψιν:

α) ὅτι αἱ ἐγγυητικαὶ ἐπιστολαὶ ἀποτελοῦν μίαν μορφὴν πιστώσεως καὶ ὅτι ἡ ἔκδοσις ἐγγυητικῶν ἐπιστολῶν ἀπετέλεσεν ἀνέκαθεν ἐν Ἑλλάδι μίαν τῶν συνηθεστέρων τραπεζιτικῶν ἐργασιῶν,

β) ὅτι αἱ ἐγγυητικαὶ ἐπιστολαὶ τῶν Τραπεζῶν διευκολύνουν καὶ καθιστοῦν ἀσφαλεστέρας τὰς συναλλαγάς,

γ) ὅτι αἱ περιπτώσεις ἐκδόσεως ἐγγυητικῶν ἐπιστολῶν εἶναι πάρα πολλαὶ καὶ ὅτι ὁ λεπτομερὴς καθορισμὸς αὐτῶν θ' ἀπέληγεν εἰς ἀτέρμονα περιπτωσιολογίαν,

δ) ὅτι ἀντιθέτως αἱ περιπτώσεις ἐκδόσεως ἐγγυητικῶν ἐπιστολῶν, δι' ὧν ἐπιτυγχάνεται ἔμμεσος καταστρατήγησις τῶν νομισματικῶν καὶ πιστωτικῶν μέτρων εἶναι περιωρισμέναι καὶ

ε) τὸ ἄρθρον 2 § 2 τοῦ Ν. Διατάγματος ὑπ' ἀριθ. 588)7.4.1948 «περὶ ἐλέγχου τῆς πίστεως» καὶ τὸ ἄρθρον 12 τοῦ Α. Ν. 1665)27.1.1951 «περὶ λειτουργίας καὶ ἐλέγχου Τραπεζῶν», ἀπεφασίσαμεν:

Ὅπως ἐπιτρέψῃ εἰς τὰς Τραπέζας, Ν.Π.Δ.Δ. καὶ πιστωτικοὺς ἐν γένει Ὀργανισμούς, ἐξουσιοδοτημένους ἐκ τῶν καταστατικῶν αὐτῶν διατάξεων νὰ ἐκδίδουν ἐγγυητικὰς ἐπιστολάς, νὰ ἐκδίδουν ἐλευθέρως ἐγγυητικὰς ἐπιστολὰς πρὸς ἐξασφάλισιν τῆς τηρήσεως, ἐκ μέρους τοῦ ὑπὲρ οὗ παρέχεται ἡ ἐγγύησις, ὑποχρεώσεων, οἰκονομικοῦ ἢ ἄλλου περιεχομένου, ἀπορρεουσῶν ἐκ διατάξεως νόμου ἢ νομίμου συναλλαγῆς, πλὴν τῶν κατωτέρω καθοριζομένων περιπτώσεων:

Περιπτώσεις εἰς ἃς ἀπαγορεύεται ἡ ἔκδοσις ἐγγυητικῶν ἐπιστολῶν.

Ἀπαγορεύεται ἡ ἔκδοσις ἐγγυητικῶν ἐπιστολῶν εἰς τὰς ἑξῆς περιπτώσεις:

Α'. Εἰς τὰς καθοριζομένας ὑπὸ τοῦ Νόμου 5076)1951 «περὶ Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν καὶ Τραπεζῶν», ἄρθρον 16, παράγρ. 2 καὶ 6, κατωτέρω περιπτώσεις, εἰς ἃς ἀπαγορεύεται ἡ χορήγησις πιστώσεων πάσης φύσεως:

α) ὑπὲρ τοῦ αὐτοῦ προσώπου διὰ ποσὰ ὑπερβαίνοντα τὸ πέμπτον τοῦ κεφαλαίου (μετοχικοῦ καὶ ἀποθεματικοῦ) τῆς Τραπέζης,

β) ὑπὲρ μέλους τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τῆς ἐκδιδούσης τὴν ἐγγυητικὴν ἐπιστολὴν Τραπέζης ἐκτὸς ἂν:

1. Παρέχωνται ἐπαρκεῖς ἐμπράγματοι ἀσφάλειαι, ἢ

2. Ὑφίσταται εἰδικὴ ἀπόφασις τῆς Γεν. Συνελεύσεως τῶν Μετόχων, μὴ δυναμένη νὰ ἰσχύσῃ πέραν τῆς χρήσεως ἐντὸς τῆς ὁποίας ἐλήφθη.

Β'. Ἐπὶ πλέον τῶν ἀνωτέρω περιπτώσεων ἀπαγορεύεται ἡ ὑπὸ τῶν Τραπεζῶν ἔκδοσις ἐγγυητικῶν ἐπιστολῶν καὶ εἰς τὰς ἀκολούθους περιπτώσεις:

α) Διὰ τὴν ἔστω καὶ ἔμμεσον ἐξασφάλισιν τῆς ἐξοφλήσεως ἐξωτραπεζικῶν δανεισμῶν ἢ ἐκτελέσεως ἐν γένει συμβάσεων, δι' ὧν καθ' οἱονδήποτε τρόπον ἐπιτυγχάνεται ἐξωτραπεζικὴ χρηματοδότησις.

β) Διὰ τὴν ἐξασφάλισιν καταβολῆς διαφορῶν λόγῳ μεταβολῶν εἰς τὰς τιμὰς χρυσῶν νομισμάτων, ξένου συναλλάγματος ἢ εἰς τοὺς τιμαρίθμους ἐπὶ οἱασδήποτε μορφῆς συμβολαίων.

γ) Διὰ τὴν ἐξασφάλισιν τῆς ἐντὸς ὡρισμένης προθεσμίας καταβολῆς τῆς ἀξίας εἰδῶν πωλουμένων ἐπὶ πιστώσει, ἐξαιρέσει τῶν ἐκποιουμένων ὑπὸ τοῦ ΟΔΙΣΥ εἰδῶν.

δ) Διὰ τὴν ἐξασφάλισιν τῆς καταβολῆς εἴτε εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν εἴτε καὶ ἐν Ἑλλάδι τοῦ εἰς δραχμὰς ἀντιτίμου τῆς ἀξίας εἰδῶν ἀγοραζομένων ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς ἐπὶ πιστώσει.

Κατ' ἐξαίρεσιν τῶν ἀνωτέρω ὑπὸ στοιχεῖα γ' καὶ δ' ἀπαγορεύσεων, ἡ Υ. Π. δύναται νὰ ἐγκρίνῃ τὴν ἔκδοσιν ἐγγυητικῶν ἐπιστολῶν διὰ τὴν εἰσαγωγὴν ἢ διὰ τὴν ἐν τῷ ἐσωτερικῷ διάθεσιν εἰδῶν ἰδιαιτέρας σημασίας διὰ τὴν οἰκονομικὴν ἀνάπτυξιν καὶ δραστηριότητα τῆς Χώρας.

Ὅροι καὶ διαδικασία ἐκδόσεως ἐγγυητικῶν ἐπιστολῶν.

Αἱ Τράπεζαι ὀφείλουν ἐκδίδουσαι ἐγγυητικὰς ἐπιστολὰς νὰ τηροῦν τοὺς ἀκολούθους ὅρους:

1. Ἐπὶ τῷ σκοπῷ τῆς ἐξακριβώσεως τῆς αἰτίας δι' ἣν ζητεῖται ἡ ἐγγυητικὴ ἐπιστολή, ἵνα ἀποφευχθῇ ἡ ἔκδοσις ἐγγυητικῶν ἐπιστολῶν εἰς περιπτώσεις μὴ ἐπιτρεπομένας διὰ τῆς παρούσης ἀποφάσεως καὶ διὰ τὴν καλλιτέραν προστασίαν τῶν συμφερόντων τῆς Τραπέζης, ὁ αἰτῶν τὴν ἔκδοσιν ἐγγυητικῆς ἐπιστολῆς ὀφείλει νὰ ὑποβάλῃ ἔγγραφον αἴτησιν μετὰ ὑπευθύνου δηλώσεως πρὸς τὴν Τράπεζαν.

Εἰς τὴν ἐν λόγῳ αἴτησιν, ἐκτὸς τῶν λοιπῶν ἀπαραιτήτων εἰς τὴν Τράπεζαν στοιχείων, ὁ αἰτῶν ὀφείλει νὰ παρέχῃ δι' ὑπευθύνου δηλώσεως καὶ ἐν γνώσει τῶν συνεπειῶν τοῦ ἄρθρου 225 τοῦ Ποινικοῦ Κώδικος:

α) ἀκριβῆ καὶ πλήρη κατὰ τὰ κύρια στοιχεῖα αὐτῆς περιγραφὴν τῆς ἐργασίας ἢ τῆς συναλλαγῆς, ἐξ ἧς προκύπτει

νόμω ἢ ἐκ συμβάσεως ὑποχρέωσις τοῦ αἰτοῦντος, πρὸς ἐξασφάλισιν τῆς τηρήσεως τῆς ὁποίας πρόκειται νὰ παράσχῃ τραπεζιτικὴν ἐγγύησιν.

β) ἀκριβῆ περιγραφὴν τῆς ὑποχρεώσεως, τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ὁποίας θὰ καλύψῃ ἡ τραπεζιτικὴ ἐγγύησις.

Ἡ Τράπεζα εἶναι ὑποχρεωμένη νὰ ζητῇ πᾶν κατὰ τὴν κρίσιν της ἀναγκαῖον στοιχεῖον, ὥστε νὰ πείθεται περὶ τῆς ἀκριβείας τῆς ἀνωτέρω δηλώσεως. Εἰς τὴν αἴτησιν δέον νὰ κρατῆται σημείωσις τῶν προσκομισθέντων δικαιολογητικῶν καὶ προκειμένου περὶ σημαντικῶν περιπτώσεων νὰ τηρῶνται μετὰ τῆς αἰτήσεως κεκυρωμένα ἀντίγραφα τῶν δικαιολογητικῶν στοιχείων.

2. Ἕκαστον Κατάστημα Τραπέζης ὑποχρεοῦται νὰ καταχωρῇ ὅλας ἀνεξαιρέτως τὰς ὑπ' αὐτοῦ ἐκδιδομένας ἐγγυητικὰς ἐπιστολάς, ἀσχέτως αἰτίας καὶ περιεχομένου, εἰς τὸ ἕτερον τῶν κατωτέρω μητρώων ἀναγράφον ἀπαραιτήτως ἐπ' αὐτῶν τὸν αὔξοντα ἀριθμὸν τοῦ Μητρώου, εἰς τὸν ὁποῖον κατεχωρίσθησαν:

α) Μητρῷον ἐγγυητικῶν ἐπιστολῶν πρὸς τὸ Δημόσιον καὶ Ν.Π.Δ.Δ. καὶ

β) Μητρῷον ἐγγυητικῶν ἐπιστολῶν πρὸς ἰδιώτας, νομικὰ πρόσωπα ἰδιωτικοῦ δικαίου, κλπ.

Ἀντιστοίχως πρὸς τὰ ἀνωτέρω Μητρῷα δέον νὰ τηροῦνται λογαριασμοὶ Τάξεως, εἰς τοὺς ὁποίους θὰ ἐμφανίζωνται αἱ ἐγγυητικαὶ ἐπιστολαὶ μὲ τὰ ποσά των. Διὰ τὰς ἐγγυητικὰς ἐπιστολὰς πρὸς τὸ Δημόσιον δέον νὰ τηροῦνται δύο χωριστοὶ πρωτοβάθμιοι λογαριασμοί. Εἰς τὸν ἕνα θὰ ἐμφανίζωνται αἱ ἐντὸς τοῦ καθωρισμένου ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου Οἰκονομικῶν δι' ἑκάστην Τράπεζαν ὁρίου, ἐκδιδόμεναι ἐγγυητικαὶ ἐπιστολαί, εἰς δὲ τὸν ἄλλον αἱ ἐκτὸς τοῦ ὁρίου, λόγῳ τῆς ἐξασφαλίσεως τῆς Τραπέζης δι' ἐμπραγμάτων ἐγγυήσεων ἐκ τῶν καθοριζομένων ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν.

Εἰς τὰ Μητρῷα δέον ν' ἀναγράφωνται ἀπαραιτήτως τὰ ἑξῆς στοιχεῖα εἰς κατακορύφους στήλας:

I. Αὔξων ἀριθμὸς Μητρώου.

II. Ἡμερομηνία ἐγγραφῆς ἐν τῷ μητρώῳ καὶ ἐγγυητικῆς ἐπιστολῆς.

III. Πλήρης ἡ ἐπωνυμία μετὰ τῆς ἀκριβοῦς διευθύνσεως καὶ τοῦ εἴδους τῆς ἐπιχειρήσεως, τοῦ ὑπὲρ οὗ ἐκδίδεται ἡ ἐγγύησις.

IV. Πλήρης ἡ ἐπωνυμία μετὰ τῆς ἀκριβοῦς διευθύνσεως καὶ τοῦ εἴδους ἐπιχειρήσεως τοῦ πρὸς ὃν παρέχεται ἡ ἐγγύησις.

V. Καλυπτομένη διὰ τῆς ἐγγυήσεως ὑποχρέωσις.

VI. Λῆξις ἐντὸς τῆς ὁποίας δέον νὰ ἐκτελεσθῇ ἡ ὑποχρέωσις.

VII. Λῆξις τῆς ἐγγυήσεως.

VIII. Ποσὸν τῆς ἐγγυητικῆς ἐπιστολῆς.

Ἡ στήλη αὐτὴ εἰς τὸ Μητρῷον ἐγγυητικῶν ἐπιστολῶν πρὸς τὸ Δημόσιον καὶ Ν.Π.Δ.Δ. θὰ ὑποδιαιρῆται εἰς δύο στήλας εἰς ἑκατέραν τῶν ὁποίων θὰ καταχωροῦνται κεχωρισμένως οἱ ἐντὸς ὁρίου ἀπὸ τὰς ἐκτὸς ὁρίου ἐγγυητικὰς ἐπιστολὰς συμφωνούμεναι μὲ τοὺς ἀντιστοίχους πρωτοβαθμίους λογαριασμοὺς τάξεως.

IX. Τύχη τῆς ἐγγυητικῆς ἐπιστολῆς (Ἀπαλλαγή, ἀκύρωσις, κατάπτωσις). Προκειμένου περὶ καταπτώσεως δέον νὰ σημειοῦται τὸ ἔγγραφον τοῦ Καταστήματος, δι' οὗ ἀνηγγέλθη ἡ κατάπτωσις εἰς τὸ Κεντρικὸν Κατάστημα τῆς Τραπέζης ἵνα περιληφθῇ εἰς τὴν ὑποβαλλομένην εἰς τὴν Ν.Ε. κατάστασιν συμφώνως τῇ ἀποφάσει τῆς Υ.Π. (Συνεδρ. Υ.Π. 39)2)2.5.56).

X. Χρονολογία ἀπαλλαγῆς, καταπτώσεως, κλπ.

3. Ὁ τηρῶν τὰ μητρῶα ὑποχρεοῦται νὰ φυλάσσῃ παρ' αὐτῷ κατ' ἀπόλυτον αὔξοντα ἀριθμὸν δι' ἑκάστην ἐκδιδομένην ἐγγυητικὴν ἐπιστολήν:

α) Τὴν αἴτησιν μετὰ τῶν τυχὸν ὑπαρχόντων δικαιολογητικῶν στοιχείων καὶ

β) Ἀντίγραφον τῆς ἐκδοθείσης ἐγγυητικῆς ἐπιστολῆς.

4. Ἡ παροῦσα ἀπόφασις δέον ὅπως δημοσιευθῇ διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως (Τεῦχος Α') συμφώνως πρὸς τὸ ἄρθρον 6 τοῦ Ν.Δ. 588)1948 «περὶ ἐλέγχου τῆς πίστεως» καὶ τὸ ἄρθρον 12 τοῦ Α.Ν. ὑπ' ἀριθ. 1665)1951 «περὶ λειτουργίας καὶ ἐλέγχου Ταπεζῶν».

Ἐν Ἀθήναις τῇ 16 Ἰουλίου 1956

Ὁ Προϊστάμενος
τῆς Γραμματείας τῆς Ν. Ε.
Π. ΒΑΧΑΒΙΟΛΟΣ

(5)

Ἀριθ. 17342)Γ.Κ.83.

Περὶ ἀνανεώσεως ἀδειῶν λειτουργίας Ὑποκαταστημάτων **Τραπεζῶν.**

ΝΟΜΙΣΜΑΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Ἀπόσπασμα Πρακτικῶν τῆς 976ης Συνεδριάσεως τῆς Νομισματικῆς Ἐπιτροπῆς τῆς 20)7)1956.

Ἡ Ν. Ε., ἐν συνεχείᾳ πρὸς τὰς προηγουμένας ἀποφάσεις αὐτῆς ἐπὶ τοῦ ἐν ἐπικεφαλίδι θέματος, ἀπεφάσισεν ὅπως, συμφώνως πρὸς τὸ ἄρθρον 3 τοῦ Νόμου 1665)1951 «περὶ λειτουργίας καὶ ἐλέγχου Τραπεζῶν» ἐγκρίνῃ τὴν συνέχισιν τῆς λειτουργίας τῶν καθοριζομένων ἐν τῷ ἐδαφίῳ 1 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου 3 Ὑποκαταστημάτων καὶ Πρακτορείων τῶν Τραπεζῶν, ἀφ' ἧς ἔληξεν ἡ προθεσμία λειτουργίας των, ἤτοι ἀπὸ τῆς 30.6.56 (Ἀπόφ. Ν. Ε. Συνεδρ. 946)30.11.55, θέμα 5ον), μέχρι τῆς 31.12.1956.

Ἡ παροῦσα ἀπόφασις δέον νὰ δημοσιευθῇ εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως (Τεῦχος Α') συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 12 τοῦ Α. Ν. 1665)51 «περὶ λειτουργίας καὶ ἐλέγχου Τραπεζῶν».

Ἐν Ἀθήναις τῇ 21 Ἰουλίου 1956.

Ὁ Προϊστάμενος τῆς Γραμματείας τῆς Ν. Ε.
Π. ΒΑΧΑΒΙΟΛΟΣ

(6)

ΔΙΟΡΘΩΣΕΙΣ ΗΜΑΡΤΗΜΕΝΩΝ

Εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 153 Φ.Ε.Κ. (τεῦχος Α'), εἰς ὃ ἐδημοσιεύθη τὸ ἀπὸ 25.6.1956 Β. Δ. «περὶ κυρώσεως τοῦ Κανονισμοῦ Στρατολογίας Χωροφυλακῆς», ἐπιφέρονται αἱ κάτωθι διορθώσεις:

1) Εἰς τὸ ἄρθρον 4 παρ. 4, προτελευταῖος στίχος, ἀντὶ τῆς λέξεως «Διεύθυνσιν» τίθεται «Διοίκησιν».

2) Εἰς τὴν περίληψιν τοῦ ἄρθρου 25, ἀντὶ τῆς λέξεως «Ἀξιωματικῶν» τίθεται «Ὑπαξιωματικῶν».

3) Εἰς τὸ ἄρθρον 37 α) εἰς τὴν β' περίπτωσιν «Ἀμεμπτος» καὶ εἰς τὸν δεύτερον στίχον ἀντὶ τῆς φράσεως «ἐπιβληθείσης δὲ ἕνεκα ἐλλείψεων παρεκτροπῶν» τίθεται «ἐπιβληθείσης δ' ἕνεκα ἐλλείψεων ἢ παρεκτροπῶν», β) ἀντὶ τῆς λέξεως τῆς ε' περιπτώσεως τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου «Καλή» τίθεται «Κακή».

(Ἐκ τοῦ Ὑπουργείου Ἐσωτερικῶν)